У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 124. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЛИПНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, JULY 2, 1971 No. 124. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 1-го липня 1971 р.

В АМЕРИЦІ

НА СПІЛЬНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ У ВАШИНГТОНІ, складеної з представників Сенату і Палати Репрезентантів, вирішено дозволити студентам, які лише розпочинають у вищих школах свої студії, не йти до війська, доки вони вчаться. Спільна Комісія розглядала новий законопроєкт про покликання до війська на наступні два роки. Покищо не повідомлено жадних інших деталей.

МІСЬКИЙ КОЛЕДЖ НЮ ЙОРКУ ОДЕРЖАВ великий подарунок у висоті 2,5 мільйона долярів на розбудову нового Мистецького Центру. Про це повідомив президент коледжу д-р Маршак. Він сказав, що жертводавець не забажав, щоб його прізвище було тепер оприлюднене.

ПОЛІЦІЯ В НЮ ЙОРКУ ПРОДОВЖУЄ ВЕСТИ СЛІДСТВО, щоб встановити, чому під час італійсько - американського мітингу в понеділок біля пам'ятника Колюмбові виникла стрілянина і хто такий негр Джероме Джансон, який тричі вистрілив у здогадного провідника бруклинської „мафії" Джозефа Коломбо. Поранений далі лежить присмерті, а негра - замаховця хтось застрілив на місці. Покищо поліції нічого не вдалося докладно встановити.

ГУБЕРНАТОР НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ Нелсон Рокефеллер повідомив листовно посадника Ню Йорку Джана Ліндзі, що схвалена стейтовою леґіслятурою сума для Ню Йорку в 225 мільйонів долярів з податків — це остаточна дозволена сума. Губернатор попередив у тому листі, що місто Ню Йорк повинне вдатись до режиму економії, щоб не дійти до фінансової кризи.

ФЕДЕРАЛЬНІ, СТЕЙТОВІ Й МІСЦЕВІ нюйоркські аґенти по боротьбі проти наркотиків за два місяці заарештували 68 торгівців різними наркотиками, а 37 осіб обвинуватили в посіданні наркотиків.

ДРУЖИНА ПРЕЗИДЕНТА РИЧАРДА НІКСОНА дістала найвищу нагороду від південноамериканської країни Перу — великий Соняшний Хрест з діямантами, в подяку за увагу й економічну допомогу для Перу від ЗСА після важкого землетрусу. П-і Ніксон їздила тоді до Перу.

У СВІТІ

У ЖЕНЕВІ ВІДНОВИЛАСЬ 25-тичленна міжнародна конференція роззброєння, яка формально є Підкомісією Об'єднаних Націй для справ роззброєння. Представник ЗСА Джеймс Ф. Ліонард заявив, що ЗСА у принципі погоджуються на скликання запропонованої Совєтами конференції 5-ох атомових великодержав в справах обмеження атомового зброєння чи пак роззброєння. Погодилася на це також Франція, яка дотепер противилась всяким таким конференціям, вважаючи, що вони шкодять плянам Франції на атомове зброєння.

ДО ЄРУСАЛИМУ ПРИБУВ директор Американської Центральної Розвідчої Агенції, Ричард Гелмс. Тому що він рідко коли виїздить до чужих країн, його приїзд до Ізраїлю породив багато газетних коментарів. Твердять, м. і., що Гелмс хоче узгіднити відомості, що їх мають американська й ізраїльська розвідки про зріст впливів і діяльности Совєтів на Близькому Сході.

У ПРОТИВОЄННІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ В АНГЛІЇ ВЗЯВ участь також сотник американського летунства Томас Кальвер, колишній учасник В'єтнамської війни. Ця демонстрація відбулася 31 травня ц. р., але щойно тепер, після переведення військовими властями слідства, рішено поставити названого сотника перед військовий суд. Він служить в летунській одиниці, стаціонованій на американській базі в Лейкенгіт в Британії. Його поставили під домашній арешт.

РЕДУКЦІЯ ВІЙСЬК ЗСА В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ є головною темою нарад віце - президента Спіро Еґню з президентом тієї країни Чунґ Гі Парком, інавгурація якого відбулася в четвер 1 липня ц. р. Еґню був головою американської делеґації на тій інавгурації. Крім того — вони нараджуються над рішенням Південної Кореї відкликати з Південного В'єтнаму одну з двох своїх дивізій, які вславились у війні проти комуністів. До делеґації Віце - президента належить також головний командувач збройних сил ЗСА на Тихому океані, адмірал Джан МекКен.

ПЕРУАНСЬКИЙ ОРДЕН ДЛЯ ДРУЖИНИ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

Минулого року, як республіку Перу навістив жахливий землетрус, дружина президента Ніксона відвідала ту країну та багато причинилася до ратунку і допомоги потерпілим. За те уряд Перу нагородив її найвищим своїм відзначенням — Великим Хрестом Ордену Сонця. Церемонія надання цього високого відзначення дружини Президента ЗСА відбулася в перуанській амбасаді у Вашинґтоні, що й видно на цій фотознимці.

Окрема Комісія досліджує причини смерти трьох совєтських астронавтів

Москва. — Совєтський уряд покликав до життя окрему Комісію, яка досліджує причини смерти трьох совєтських астронавтів, яких знайдено в кабіні космічного корабля „Союз 11", після її повороту на Землю, мертвими на їхніх сидженнях. За здогадами, що їх висловили дотепер фахівці, переважають дві концепції: що совєтські астронавти надто довго перебували в стані безваговости, бо 24 дні, та що — можливо — не діяв правильно апарат, який постачав кисень в кабіні „Союзу 11". Пригадують, що коли „Союз 9" перебував в космічному просторі 18 днів, то членів його залоги, після їх повороту на Землю, мусіли вивести з кабіни, вони були такі послаблені, що не могли йти власними силами і треба було довгого часу, щоб могли знову привикнути до атмосферичних умовин на Землі. Тому члени залоги „Союз 11" мали спеціяльні одяги і переводили щоденно по три години гімнастичних вправ. Вони переказували совєтській контрольній стації, що почуваються добре, але вони самі могли не здавати собі справи з свого фізичного стану, особливо стану свого серця і кровообігу. В офіційному комунікаті стверджено тільки, що трьох совєтських астронавтів — Георгія Добровольського, Владіслава Волкова і Віктора Пацаєва, знайдено „на їх сидженнях без жодних знаків життя". З приводу їхньої смерти депеші з висловами співчуття і жалю прислали на руки Миколи Підгорного, Алексея Косиґіна або голови совєтської аеронавтики ген. Кузнецова — президент Ніксон, Папа Павло VI, генеральний секретар ОН У Тант, шах Ірану, король Бельгії, президенти, Франції, Західньої Німеччини, Філіппін і Юґославії, прем'єри Британії, Японії і багато інших лідерів із цілого світу.

Міжнародна Ліґа Охорони Людських Прав прийняла до членства московський Комітет академіка А. Сахарова

Ню Йорк. — Міжнародна Ліґа Охорони Людських Прав була створена в ЗСА в 1940 році з метою обороняти людські права осіб будь-якої національности, кожного віровизнання, раси тощо. Під час другої світової війни ця організація виступала в обороні жидів у Европі, в обороні біженців, політичних переслідуваних фашизмом та ін. Тепер Міжнародна Ліґа Охорони Людських Прав виступає в обороні політичних переслідуваних, як, наприклад, у Греції, військовим режимом, так і в СССР — комуністичною партією. Адреса Ліґи в Ню Йорку: 777 Юнайтед Нейшенс Плаза. На тій адресі відбулася пресова конференція, на якій речник Ліґи повідомив про прийняття в членство Комітету академіка А. Сахарова. — Московського Комітету Прав Людини. До складу керівників того Комітету в Москві, який протиставиться режимному переслідуванню людей в СССР, входять, крім през. акад. А. Сахарова, проф. А. Твердохлібів і грузинський діяч Н. Чалтідзе, а недавно до них приєднався ще й член-кореспондент Академії Наук СССР, Нобелівський лавреат акад. І. Шафаревич. До Міжнародної Ліґи Охорони Людських Прав входять тепер 29 національних організацій. Ліґа налагодила з Ню Йорку зв'язок з акад. А. Сахаровим і після тритижневого листування й телефонічних переговорів домовилась про всі деталі членства та прийняла московський Комітет до свого членства й буде захищати переслідуваних в СССР.

Мґр. А. Горняткевич найменований інструктором української мови в Гарварді

Кембридж. — „Вісник (Ньюзлеттер) Гарвардських Українських Студій за травень 1971 інформує, що факультет слов'янських мов і літератур Гарвардського університету, на рекомендацію Комітету Українських Студій найменував Андрія Горняткевича на інструктора української мови в тому університеті на академічний рік 1971-72. „Вісник" додає, що це є перше інструкторство, створене для українських студій в рямках славістичного факультету Гарварду. Андрій Горняткевич має диплом маґістра слов'янських мов із Сиракюзського університету та закінчив свої докторські студії слов'янських мов на Каліфорнійському університеті в Берклі і тепер приготовляє свою докторську дисертацію про морфології українських слів. Він володіє, крім англійської й української мов, також мовами російською, польською, сербсько - хорватською та німецькою. Він уже вчив російської граматики та конверзації в Каліфорнійському університеті в Берклі та в стейтовому коледжі в Сан Франціско.

Президент Ніксон зустрінеться з представниками сталевої індустрії і профспілок

Вашинґтон, Д. К. — Президент Ричард Ніксон відбуде зустріч наступного вівтірка з представниками сталевої і різних професійних спілок, які охороняють права працюючих у тій індустрії. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Зіґлер повідомив, що Президент вирішив відбути таку розмову ще перед тим, заки сталева індустрія і профспілки розпочнуть обговорювати новий контракт. Р. Зіґлер додав, що це вперше Президент буде переговорювати з речниками сталевої індустрії і профспілок ще перед тим, заки вони розпочнуть переговори про крайового засягу новий контракт праці, і що президент Ніксон бажає обговорити з ними загальний стан економіки в країні та тяжкої інфляції. Якщо цієї індустрії. Адміністрація Р. Ніксона вже багато разів попереджувала сталеву індустрію, що підвищення цін на її товари і сталь буде лише сприяти продовженню за тяжкої інфляції. Якщо ціни на сталь і вироби будуть і далі зростати, то Адміністрація може злагіднити закон про заборону довозу сталі з-за кордону, себто позбавить американську сталеву індустрію охорони від закордонної конкуренції.

Найвищий Суд дозволив пресі продовжувати друк тайних документів

Вашинґтон. — Найвищий Суд своїм рішенням з 30-го червня ц. р. „погодився" з рішенням Окружного Суду в Ню Йорку та Апеляційного Суду у Вашинґтоні, які прихилилися були до становища „Ню Йорк Таймсу" чи пак „Вашінґтон Посту", ствердивши, що Уряд не пред'явив достатніх доказів, що оприлюднювані документи приносять шкоду державній безпеці. Таким чином, формальне коротке рішення Найвищого Суду по суті дозволило „Ню Йорк Таймсові" й іншим американським часописам продовжувати друкування тайних документів, що їх вони дістали від д-ра Деніела Елсберґа, одного з авторів того 7-томового твору, що охоплює 7,000 сторінок. „За" те рішення голосували 6 членів Найвищого Суду, „проти" — три. Цими трьома були голова Найвищого Суду Воррен Е. Бирґер, Гаррі А. Блекмун (обидва призначені вже за урядування през. Ніксона) і Джан Гарлен. Але рішення прийнято без підписів і тому Воррен А. Бирґер, хоч із ним не погоджувався, відчитав його на спеціяльній пресовій конференції. Кожний з членів Найвищого Суду зголосив широку мотивацію. Видавці „Н. Й. Таймсу" і „Вашінґтон Посту", як теж численні сенатори й конґресмени ліберального крила обох партій прославляли те рішення, як перемогу свободи слова і друку, але й численні інші — поставились критично до того рішення. Члени Найвищого Суду, які голосували „за", арґументували головно фактом, що не було в Америці прецеденту заведення превенційної пресової цензури і прямої заборони друкувати щось, всупереч 1-му Додаткові до Конституції. Противники того становища звертали увагу на факт, що ніхто з суддів не був всилі перечитати всі т документи і самому переконатись, чи вони зберігають важливі для безпеки країни тайни, та що свобода слова і друку не є беззастережна. Президент і Уряд зберегли покищо мовчанку. „Н. Й. Таймс" негайно відновив друкування документів і в свому числі з 1 липня ц. р приніс дальших повних 10 сторінок свого великого формату різних інших документів. Заповіджено появу друкованих в „Ню Йорк Таймсі" документів окремою книжкою, як теж — інші витяги з того твору — появляться в інших книжкових виданнях.

Д-р Я. Туркало відбуває студійні досліди на Близькому Сході

Д-р Ярослав К. Туркало з Ню Гейвену від'їхав минулого тижня в чергову поїздку на Близький Схід для досліджування місць, пов'язаних з історією Церкви. Зокрема він відвідає найстаріший існуючий (діючий) манастир св. Катерини на півострові Сінай, що тепер окупований військом Ізраїлю. Він також сподівається відвідати такі біблійні місця як Єрихон, Масада, Капернаум, Ур та Антіохію. Д-р Ярослав Туркало — автор єдиної на українській мові історії церкви візантійського періоду (IV-VIII ст.), що вміщує період вселенських соборів (325-787 рр.) з поданням повних текстів церковних канонів.

Вийшла нова збірка поезій Алли Коссовської

Ню Йорк. — У Нюйоркському Видавництві „Карби" вийшла нова поетична збірка творів Алли Коссовської під наг. „Паморозь". Обкладинку по мистецькому оформила письменниця Мирослава Ласовська. Збірка „Паморозь" малого формату, має 78 сторінок, надрукована в друкарні А. О., текст складений на „верітайпері" курсивою. У збірці поміщено понад 50 поезій, переважно на ліричну і патріотичну тематику, як „Травнем усміхнувся Листопад", „500 героїнь", „Син Командира" та ін. Видання без помилок, лише в „Змісті" вірш „500 героїнь" позначений сторінкою 77, а насправді він надрукований на стор. 68. Один із творів присвячений сл. п. композиторові В. Кіпі; найкращий вірш збірки, під наг. „Побачення з океаном", був нагороджений на 9-му Літературному конкурсі СФУЖО.

Поведінка сенатора Ґревела обурила багатьох членів Сенату

Вашинґтон, Д. К. — Багато сенаторів висловили своє обурення і протестували проти поведінки свого колеґи — сенатора Майка Ґревела, демократа з Аляски, який почав був читати на сесії таємний звіт Пентаґону про першу стадію війни у В'єтнамі. Сенатор Ґревел заповів офіційне читання того викраденого невідомими ще людьми державного документу перед форумом, але бажаючих його послухати виявилось небагато — не було достатньої кількости сенаторів, щоб ту сесію визнати офіційною. Тоді Ґревел подався до своєї Комісії Громадських Робіт, і там продовжував читання таємного звіту Пентаґону впродовж трьох з половиною годин. Його слухачами були кілька ліберальних сенаторів, журналісти, члени Комісії Громадських Робіт та група членів різних антивоєнних „миротворчих" організацій.

Туреччина перестане вирощувати мак, з якого роблять опій

Вашинґтон. — Президент Ніксон повідомив, що турецький прем'єр Нігат Ерім погодився на зголошення закону про заборону селянам управляти мак, з якого виробляється опій і інші наркотики. Ця заборона обов'язуватиме від червня 1972 року, а вже в цьому році турецькі власті переводитимуть суворішу контролю над продукцією і продажем маку. Крім опію виробляють з отих зерен маку героїну і фахівці твердять, що дві третіх нелеґальної достави героїни до ЗСА походять власне з Туреччини, головно почерез французький порт Марсель. Американський Уряд обіцяв допомогти турецьким селянам грішми і технічною допомогою переставитись на інші роди збіжжя, і зобов'язався дати на цю ціль 3 мільйони дол. Джерелами опію, морфіни й героїни є також Ляос, Таї і Бірма, а підпільна торгівля наркотиками процвітає у Франції й Мехіко, звідкіля в найбільшій мірі пачкуться їх до Америки. Взагалі Південна Азія є головним постачальником наркотиків міжнароднім торгівцям, які пачкують їх на Захід прерізними „каналами".

На Оселі СУМА в Елленвіл відбудеться велика Національна Маніфестація

Ню Йорк. — Організації Українського Визвольного Фронту влаштовують у кінці довгого тижня, з нагоди Дня Незалежности ЗСА, Вечір, присвячений 100-літтю з часу народження Лесі Українки, Василя Стефаника та Леся Мартовича — у суботу 3-го липня, о 7:30 вечора, а в неділю 4-го липня — Національну Маніфестацію на відзначення 30-річчя відновлення Української Державности Актом 30-го червня 1941 року у Львові. У суботній програмі візьмуть участь: письменниця Люба Коленська — доповідь „Знаменні роковини", дівочий хор „Жайворонки" під диригуванням інж. Р. Степаняка, сумівська оркестра з Торонто „Батурин", під керівництвом мґра Василя Кардаша і сумівці-рецитатори, програму вестиме письменниця Мирослава Ласовська. У неділю 4-го липня вранці — Богослуження в намірені українського народу, Панахида за Поляглих Героїв України, складення вінків, виступ д-ра Степана Галамая під час Апелю, а потім відбудеться велика мистецька частина свята. Зголошення на автобуси приймаються у Відділах ООЧСУ та в Осередках СУМА.

Відкрито Український Католицький Цвинтар Святого Духа в Гемптонбурґу

Ню Йорк. — В суботу 19 червня ц. р. о год. 11-ій рано Владика Йосиф Шмондюк в сослуженні ген. вікарія о. прелата Е. Манастирського, о. прелата В. Федаша, о. Н. Вояківського та в приявності родини, приятелів і знайомих покійної Дарії Петріни, що її доля судила першій спочити на новому цвинтарі, посвяченням і молитвою та спущенням тіла покійної відкрив Український Католицький Цвинтар Святого Духа в Гемптонбурґу, що лежить в підніжжях Кетскильських гір 55 миль від Ню Йорку. Отець Н. Вояковський говорив про страждання і муки покійної Дарії, що була прикладною християнкою та українкою. Подякував Владиці за почин такого великого діла, що буде кусником історії українців в ЗСА. Владика Йосиф ствердив, що слово цвинтар є одним з найбільш непопулярних. Про цвинтар людина думає тоді, коли мусить, з уваги на смерть когось з родини, або близьких чи знайомих. А воно повинно б бути інакше. Людина постаралася, щоб мати власне мешкання, власну хату, хоч вона знає, що це тільки для дочасного життя, для певного часу нам незнаного. Чи людині не було б приємніше, коли б знала де вона буде спочивати вічно-вічно бо аж до нового приходу Ісуса Христа та Страшного Суду. Усі зрілі нації високо цінять та піклуються місцем, де лежать їхні предки: діди, батьки. В Україні на цвинтарях на Зелені Свята відбувалися здвиги, панахиди, що думаємо відновити і тут. Тому цей цвинтар — говорив Владика — стане історичним музеєм Української Католицької Церкви, відпустовим місцем, де кожного року на Зелені Свята буде відбуватися Відпуст. На цвинтарі буде поставлений монументальний Хрест о. Маркіяна Шашкевича, каплиця та мовзолей, — закінчив своє слово Владика Шмондюк.

Старшиною екзильної Ради Білоруської Народної Республіки обрано д-ра Вінцета Жука-Ґрішкевіча

Ню Йорк. — У Ню Йорку відбулася друга Сесія екзильної Ради Білоруської Народної Республіки, з участю 65 радних, між ними й делеґата секретаря Ради Віктора Сяньшкевича з Еспанії — від Еспанії і Зах. Німеччини, який у Мадриді працює над докторською дисертацією про Велике Князівство Литовське. На Сесії відчитувались за свою працю всі керівні представники Ради, Президії і Секретаріяту та були обговорені дальші напрямні праці в змаганнях за правдиві інформації про Білорусь у вільному світі та звільнення Білоруси з-під московсько-большевицького панування. Делеґати одноголосно обрали на наступні 6 років Старшиною Ради БНР д-ра Вінцента Жука-Ґрішкевіча, а його першим заступником — д-ра Бариса Рагулю, і схвалили низку постанов та резолюцій.

Відбувся Крайовий З'їзд Спілки Української Молоді в Німеччині

Мюнхен. — У кінці травня тут відбувся 14-ий ювілейний з'їзд Спілки Української Молоді,, СУМ, у Німеччині. Ювілейним з'їзд був з нагоди 25-ліття відновлення діяльности СУМ по війні в Зах. Европі. З'їзд відкрив голова Крайової Управи СУМ Роман Дебрицький, президію очолював д-р Григорій Васькович. Делеґатів і гостей з'їзду вітали представники різних установ і організацій, в тому деякі усно. У неділю після Панахиди на могилі сл. п. Степана Бандери і складення вінків від СУМ та Сумівського Апелю, по полудні відбулася конференція голів і ланкових СУМ, на якій був присутнім Голова Центральної Світової Управи Спілки Української Молоді мґр Омелян Коваль із Бельгії. У комунікаті з'їзду, який схвалив відповідні Резолюції, повідомлено, що делеґати уділили абсолюторію уступаючій Крайовій Управі та перевибрали її в повному, хоча й не перечисленому, складі.

„До Добра і Краси" — сторінка української кооперативної думки в „Свободі"

У сьогоднішньому виданні „Свободи" читачі знайдуть нову сторінку, цим разом сторінку української кооперативної думки „До Добра і Краси". Сторінка появляється старанням Товариства Української Кооперації (ТУК) та зокрема голови його Ради дир. О. Плешкевича, і її редагує покликана цим Т-вом Редакційна Колеґія. Передбачається, що ця сторінка появлятиметься квартально. Хоча й досі „Свобода" віддавала багато місця цій важливій кооперативній ділянці нашого життя, то комасація матеріялів — вісток і думок на одній сторінці, що появлятиметься періодично, повинна б дати найширшим колам читачів нагоду основніше і глибше познайомитись з українським кооперативним рухом в Новому Світі, що нав'язує до світлих традицій кооперації в Україні, яка відіграла таку важливу ролю в нашому не тільки господарському розвитку, але й національному відродженні.

ВСЕ СЕЛО НА ВИСТАВУ

Коли Одеський обласний театр прибув до колгоспу ім. Кірова, Чечельницького району на Вінниччині, з виставою „Мартина Борулі" І. Карпенка-Карого, то великий сільський „палац культури" не зміг вмістити всіх бажаючих побачити українську п'єсу, а не совєтську аґітку.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Смерть дослідників космосу

Смерть трьох совєтських астронавтів, які впродовж 24-ох днів перебували у безкраїх космічних просторах, потрясає і зворушує без уваги на державу і систему, в користь яких вони виконували свою місію. Їх вислали на те, щоб на їхній видержливості випробувати, як довго людина всилі жити й діяти в умовах космічної безваговости. Хоч офіційно ще не проголошено причини смерти трьох членів совєтського космічного корабля „Союз 11", і хоч узагалі вся ця справа ще дуже туманна, сповита різними сумнівами, проте перше совєтське проголошення каже здогадуватися, що рекорд перебування тих астронавтів в космічному обширі здобуто власне ціною їхнього життя.

Це не перші й напевно не останні жертви обслідування космосу. 27 січня 1967 року три американські астронавти — Роджер Чаффі, Вірджіл Ґріссон і Едвард Вайт — згоріли у пожежі, що вибухла в їхньому „Аполло 1", — 23 квітня 1967 совєтський астронавт Владимір Комаров згинув, коли його „Союз 1" розбився при приземлюванні. Але образ трьох мужчин у силі віку, які понад три тижні перевели у космосі, вернулись із своєю кабіною на Землю і сидять прив'язані до своїх місць — мертві, — це образ особливо трагічний. Георгій Добровольський, Владимір Волков і Віктор Пацеєв вписали свої прізвища в книгу незліченних відомих і невідомих жертв людського гону розгадувати нерозгадане і ступати на шляху поступу всупереч, здавалося б, непоборним перешкодам.

У даному випадку йшлося про приготування до встановлення Совєтами першої рухомої космічної лябораторії, яка мала б величезне значення для совєтської мілітарної потуги. Такий сам плян мають і З'єднані Стейти. Це перегони у збро́єнні з використанням міжплянетного простору. З погляду безпеки людства можна таврувати такі задуми, які проте є „нормальними" в добі совєтського імперіялізму, наставленого на заволодіння світом, що примушує вільний світ до протизаходів. А втім, совєтські астронавти, які тепер згинули, виконували тільки свій обов'язок і отримані накази, так само, як це робили й роблять астронавти американські. Їх треба шанувати за їхню відвагу, здисциплінованість і самовідреченість. Ці свої прикмети вони припечатали своєю смертю.

0,04%

У країнах з двопартійною системою кандидати на президентів, членів Конґресу, стейтових леґіслятур та інші позиції часто бувають щасливими, коли дістануть на кілька відсотків голосів більше, ніж їхні контркандидати. В ЗСА голоси виборців звичайно діляться майже 50% на 50%, від Демократичної і від Республіканської партій — від їхніх членів і прихильників, а інші кілька партій мають дуже малий вплив на хід виборів. Комуністи, наприклад, у Ню Йорку в останніх президентських виборах не дістали навіть потрібної кількости голосів, щоб офіційно зареєструвати свого кандидата на виборчому списку.

Цілковито іншу картину спостерігаємо в країнах диктатури. Гітлер спалив Райхстаг, що служив за парлямент у догітлерівській Німеччині. В Еспанії, хоча існує парлямент — Кортес, але роля його й нині занадто обмежена. Клясичним прикладом тотального обмеження народоправства є Совєтський Союз. Там партія - диктатор не визнає інших партій, а отже й кандидатів. Для кожних „виборів" керівні органи диктаторської комуністичної партії самі визначають тільки власних кандидатів. Та навіть між згори визначеними кандидатами немає ніякого вибору, бо на одне місце — призначають одного кандидата. Саме так відбулись у червні 1971 р. „вибори" в Українській ССР до „рад депутатів" — обласних, районових, міських і інших рад. І ось наслідки „голосування" за єдиним списком та ще й під наглядом представників режиму, в уніформах і без уніформ: „За депутатів до обласних рад УССР проголосували 99.96 відсотків усіх виборців"... Хоча ті „депутати" не відіграють ніякої ролі в системі червоної московської диктатури в Україні, все таки місцеве населення не могло б віддати майже 100% голосів за одного-єдиного кандидата. Це противиться навіть людській природі, адже людина шукає, міркує, оцінює. Але совєтська преса й керівництво глумляться над „виборами", подаючи у звітах, що проти кандидатів „партії і блоку безпартійних" голосували заледве яких 0,04% всіх виборців.

0.04% відсотка голосів „проти" — це глум над демократією і народоправством.

Яр. Рудницький

НА ШЛЯХУ КООРДИНАЦІЇ НАУКОВОЇ ДІЇ

Перед завершенням „Української Наукової Ради у Вільному Світі"

Немає сумніву в тому, що 1967 рік із консолідацією й завершенням структури українського громадського життя в формі СКВУ перейде до історії як один із позитивів українського життя в діяспорі.

Українська наука — один із найважливіших секторів того життя, не залишилася позаду, коли йшла акція в справі творення надбудов. Власне в серпні того ж року в Сарселі заініційовано таку наукову надбудову в формі „Української Наукової Ради в Вільному Світі" (УНРВС), що в своїй основі, мала б продовжувати світлі традиції „Українського Академічного Комітету" з Праги; він існував у 1920-их і 1930-их роках, і — до речі — ніколи не був розв'язаний. Я підносив цю справу ще на українському науковому з'їзді, що його скликав був у 1947 р. в Новому Ульмі покійний проф. М. Ветухів; говорив про це з легальними членами Комітету: Українським Вільним Університетом (точніше із ректором проф. І. Мірчуком), кореспондував із Науковим Товариством ім. Шевченка (проф. Р. Смаль-Стоцьким), вказуючи на те, що власне ці дві наукові установи (УВУ й НТШ), як колишні члени УАК, мали б за завдання, а то й обов'язок зайнятися відновою Комітету в повоєнних обставинах життя (після 1945 р.). З таких чи інших причин, про які ще передчасно писати, ця ідея не здійснилася перед 1967 р.

Правда, щоб бути точним і справедливим, треба згадати, що єдина Канада вдобулася на наукову надбудову в формі „Української Наукової Ради", що з 1959 р. об'єднує Українську Вільну Академію Наук, Наукове Т-во ім. Шевченка в Канаді, Інститут Дослідів Волині (до 1968), Український Воєнно-Історичний Інститут, а там (від 1968 р.:) Українську Науково - Дослідчу Фундацію (ветеранів), Об'єднання Українських Педагогів, а в останньому часі й Заповідник ім. Маркіяна Шашкевича. Про успіхи (й неуспіхи) цієї Ради в Канаді ще теж передчасно писати. Все ж, як той, що кількакратно очолював її, можу об'єктивно сказати, що такі успіхи були й плян — „Блюпрінт" УНРади з 1968 р. в справі конституційного признання прав українській мові, пересланий урядові Канади, послам, сенаторам, прем'єрам провінцій та іншим „урядовим чинникам", мав значний вплив на рішення й дію, а то й хоч би на спосіб думання політичних кругів в Оттаві, чи поза нею. Як сказано, ще не час робити підсумки праці „Української Наукової Ради" в Канаді. Треба тільки ствердити, що вона існує, і дальше, що вона — позитивне явище в українському науковому житті. И врешті треба ствердити, що, керуючися канадійським експериментом, я взявся в 1967 р. за конкретну акцію в ґльобальному аспекті — ініціювати створення „Української Наукової Ради в Вільному Світі".

Мої перші кроки вели тоді до сарсельської Мекки. Після довшої конференції з проф. Вол. Кубійовичем, як головою найстаршої в структурі НТШ його клітини — Европейського НТШ, а там з проф. Ол. Кульчицьким, проф. Вол. Яневим та з іншими, ми склали комунікат за підписом проф. Вол. Кубійовича від Европейського НТШ й моїм від Світової Президії УВАН, у справі створення „Української Наукової Ради в Вільному Світі". Моє завдання було тоді сконтактуватися з проводами інших наукових установ на еміґрації в Европі та здобути їхню згоду на приступлення до УНРВС. Перші успіхи були в Римі: Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий дав своє благословення на цей плян. І так УКУ був третьою науковою установою, що приступила до УНРВС. Тоді я поїхав до Мюнхену. Український Технічно - Господарський Інститут в особі д-ра Р. Єндика погодився на співучасть у Раді. Тільки тодішній ректор УВУ не міг рішитися „без згоди Сенату" на приступлення до УНРВС. Далі я працював уже на американському континенті. До Ради зголосили приступлення: Інститут Дослідів Волині, Українське Історичне Т-во, Український Воєнно - Історичний Інститут, Об'єднання Українських Педагогів, Гарвардська Катедра Українознавства. Ініціятиву створення УНРВС привітав Митрополит Іларіон (д-р Огієнко), підписавши в 1967 р. заяву в справі її створення. Труднощі знову, з тих чи інших „причин" були збоку Американського й Канадійського НТШ. З приємністю треба одначе підкреслити, що від Австралійського НТШ д-р Рибчин заявив приступлення до Ради. Отак, маючи за собою більшість підписів провідного українського наукового світу, в Вінніпезі дня 12 листопада 1967 року, з нагоди першого Світового Конгресу Вільних Українців — СКВУ, проголошено створення „Української Наукової Ради в Вільному Світі" й запропоновано включення її в СКВУ, з тим, щоб у майбутньому один із віце - президентів СКВУ був екс-оффіціо головою УНРВС.

Після проголошення Ради створено в Вінніпезі комітет під головуванням д-ра М. І. Мандрики, що мав подбати про статут - конституцію УНРВС та представити його на остаточне затвердження загальним зборам Ради, передбаченим на 1972 рік. Тоді ж мало б відбутися остаточне обрання Президії УНРВС. Ми сподівалися, що й інші установи тоді прилучаться до УНРВС.

Та в міжчасі зайшли події, що в дечому змінили пляни. Український Вільний Університет святкує в 1971 р. свій „золотий ювілей", ця

(Закінчення на стор. 5-ій)

Леонід Полтава

НАШІ ЄВАНГЕЛИКИ

Український народ не становить винятку серед інших народів, які мають по кілька національних Церков. Силою історичних фактів, українці на Рідних Землях і у вільному світі мають Українську Автокефальну Православну, Католицьку і Євангелицьку Церкви. В цій 4-тій Церкві окреме місце займають П'ятидесятники, Євангелисти, яких образливо давніше називали „штундистами". Так зв. „штунда" була поширена в Україні ще в періоді кривавого сталінського володіння, ще більше поширена тепер.

Московський режим з однаковою жорстокістю переслідує формально ніби існуючі Українську Автокефальну, Православну Церкву, Українську Католицьку Церкву і Українську Євангелицьку Церкву, яка має різні об'єднання і згуртування та різні центри. Вірних тієї Церкви совєтський режим ніби не добачав один час, а потім почав переслідувати, як і визнавців Бога всіх інших віровизнань. Нині Москва намагається приєднати їх усіх до створеного таки ж у Москві єдиного Центру Євангелистів, накидаючи їм російську мову. Хто тому Центрові не підпорядковується, того переслідують ще більше.

Однак, переслідуванням духа не можна зламати духа вірних.

Пастор - п'ятидесятник Іван Зінчук із Канади відвідав минулого року Україну. У місті Лохвиці на Полтавщині Євангельська Громада має понад 150 осіб, має пастиря - пресвітера брата М. Власенка. Перед ним був П. Шевченко, але його звільнили тому, що він був п'ятидесятником. „Молитовного дому вони не мають, а збираються в хаті", інформував журнал „Євангельський Голос" з грудня 1970 р. — „часопис, присвячений поглибленню євангельської правди", що його видає в Торонті Колегія при співучасті П'ятидесятницьких Церков Східньої Канади. „Запитував я вірних у Лохвиці, чому вони не побудують собі молитовного дому? Відповідь була ясна і коротка: не дозволяють". „У Полтаві є громада віруючих, понад 300 осіб. Там турист із Канади, пастор І. Зінчук, мав нагоду „бути три рази на зібранні і проповідувати Боже Слово. Мають чудовий хор і двох диригентів", але там також немає їхньої церкви — збираються в хаті. „Церква в Харкові нараховує поверх 3 000 членів. Був я в тій церкві, де збираються віруючі. На мою думку, то напевно була колись православна церква.. У тому місті брати в Христі відносились до мене недружолюбно, навіть не дозволили передати привіти", — очевидно, це не були євангелики - п'ятидесятники. „Я знав, що в місті Запоріжжі є багато віруючих, особливо п'ятидесятників. Хоч адреси я не мав, де відбуваються їхні зібрання, та ви лише візьміть таксівку і запитайте, де збираються штунди, то кожний таксист вам скаже і завезе на те місце... У Запоріжжі є три церкви зареєстрованих, а одна з них — п'ятидесятницька, але я не знав, що там є церква п'ятидесятників, а був у братів баптистів". Автор опису подорожі був також у Ялті, де зустрів 150 віруючих своєї Церкви.

Це в Україні.

У Канаді від 9 до 12 жовтня м. р. відбувалась 30-та Конференція Східнього Слов'янського Відділу П'ятидесятників у Канаді, в м. Торонті, в Першій Українській Церкві при вул. Бетирст 557. Промовляли пастор В. Михальський з Вінніпеґу та представники з Нюарку, з Каліфорнії і з ін. міст, також молодий Іван Шалапа з Бельгії, який прибув до Канади для науки в Біблійній Школі в Сван Ривер, Ман., під керівництвом брата І. Гарбаренка. На два наступні роки таємним голосуванням предсідником Відділу тієї Церкви вибрано, на місце брата Е. Потипка, брата Павла Горбаня, вибрано секретаря, скарбника та ін., а також секретаря Закордонної Місії, І. Зінчука.

Закордонна Місія П'ятидесятників активно працює, завдяки зразковій жертвенності вірних. Ось уривок із листа пастора Е. Мяліка з Бразилії: „Ми одержали 4 пачки з одежею, за що дякуємо нашому Господеві за Вас і Вам. Тим Ви багато помогли нам як у Сиротинці, так і старенький вдовам"... Місіонерка Ельза з Арґентини пише: „Не можете собі уявити, в якій час надійшла ваша допомога до рук моїх... Я залишила працю при пікарні батьків, які ще не спасенні, і послідувала за Христом, коли почула Його поклик".

На згаданій Конференції в Торонті було чимало української молоді: з Нюарку, Сіетла, Ватерфорду, Лондону, Ошави й ін. міст ЗСА і Канади; програмою молоді на Конференції керував Предсідник Молоді брат В. Давидюк.

„Така любов нікому не приносить щастя, яка нічого не жертвує тим, кого любить. Правдиву любов доказуємо жертвою", — під цим і подібними гаслами українські євангелисти - п'ятидесятники провадять свою релігійну діяльність, ідуть до людей. Пастор А. Е. Давидюк повідомляв, що „церква в Нюарку, Н. Дж., має пекучу потребу придбати інше приміщення на молитви й Богослуження, бо теперішній молитовний дім став замалим". Недавно в Нюарку „більш ніж 60 душ одержали хрещення Святим Духом з ознаками мовлення іншими мовами". У Ватерфорді, Онтаріо, „Бог навернув багато молодих до живої віри Божої, а також 14 душ Бог хрестив Святим Духом з ознаками нових мов"....

На Конференції в Торонті один із вірних добровільно зголосився закупити всі машини та спорудити Радіостудію при Першій Українській Церкві, під наглядом Відділу. На Конференції вирішено поширити місійну працю, „а особливо ж — надавати радіопрограму в Україну".

Так живе і діє одна з Церков українського народу.

Леся Лисак

БАТЬКО НІКОЛИ НЕ ПЛАЧЕ...

Принаймні Юрко ще досі цього не бачив. Навіть тоді, коли хоронили батькового найкращого — ще з воєнних часів — приятеля. Навіть тоді ні. Батько тільки затиснув уста, дивився так, що нікого, здавалося, не бачив, і мовчав, мовчав...

Що іншого мама. Мама все зворушується. Треба чи не треба, — думає собі секретно Юрко. У мами зараз сльози, коли дізнається, що хтось близький „відійшов у вічність". У мами дрижить і заламується голос, коли читає листи з України. У мами змінюється обличчя, коли в церкві співають „Христос воскрес". Юрко нишком думає, що зворушуватися — мамин привілей.

Правду сказавши, Юрко воліє мамин підхід до справ. Це тому, що з мамою легше „договоритися". Мама скоріше піде на всякий компроміс. Між мамою і Юрком менший той „дженерейшен ґеп", — „прірва" — як зараз поправляє батько. Бо з батьком все якийсь конфлікт. Тільки Юрко скаже два слова до товариша Зенка по-англійськи, батько вже кличе із сусідньої кімнати: — А ви що, не знаєте своєї мови? Вже вам трудно говорити мовою, якою від дитинства говориться в нашій хаті?

Або як тільки Юрко поставить платівку з модним „фолксонґом" — і то голосно, бо хіба інакше модерна музика звучить? — батько вже сердиться: — Що це за галаси? Чи не знаєш, що культурні люди шанують тишу?

Ех, думає Юрко, — з батьком не договоришся. Він з „іншої доби", ніяк не розуміє теперішнього життя. Якби це не був такий твердий і завзятий, ну, може б якось договорилися. А так, то краще бути від батька здалека. Менше клопоту. Менше завваг.

Одне тільки, що треба висидіти при столі при вечері разом. Від того родинного ритуалу ніяк не можна викрутитися. Але є одна маленька полегша: при вечері — хоч мамі це виразно не подобається: батько любить читати газету. Розуміється, українську — нишком підсміхається Юрко. Коли в газеті є щось таке, що батька особливо заінтересує, тоді цілу вечерю спокій. І з цього Юрко дуже вдоволений, бо не мусить вислухувати повчань під своєю адресою.

Але вчора тато прийшов з бюра чомусь скоріше, і поки мама поставила тарілки на стіл, вже взяв ту свою газету. А Юрко навмисне крутився по кухні, бо хотів дістати дозвіл на прогулянку з товаришами. Тобто — не тільки дозвіл, але головне гроші. Чекав, щоб тато вичитав щось, що йому подобається, і попав у добрий настрій.

А тут батько так зачитався в ту газету, ніби там щонайменше написали, що всі податки і всі ціни знизилися на половину. Ні, хіба щось важливіше, бо обличчя його дивно змінилося. Спершу воно було дуже поважне, серйозне, задумане. Потім по ньому промайнуло щось, неначе усмішка радости. І то особливої. А потім обличчя набрало якогось такого виразу, якого Юрко ще ніколи не бачив. Ніби це було мамине лице, Юрко сказав би „зворушливе". Але батькове?

Та враз батько скинув окуляри і почав щось шукати по кишенях. Очевидно, хусточку. Бо напівпримкнуті батькові очі були виразно вогкі.

— Неймовірно! — хитнув головою Юрко. — Йому напевно впало щось до ока.

Знайшовши нарешті хусточку, батько протер і окуляри, і очі і нарешті глянув на Юрка. Але як глянув! Пройняв його наскрізь тими ще не зовсім сухими очима. Але цим разом це не був твердий погляд, навпаки. Це були зовсім інші, сердечні, теплі, і наче чимось зболені очі. І голос теж був інший. Голос був лагідний, просякнутий любов'ю.

— Ходи сюди, сину, і послухай. — І батько почав вголос читати ту статтю, над якою протирав окуляри. Про маніфестацію в обороні прав Української Католицької Церкви, що проходила в одному місті. Про участь української молоді і студентів у тій маніфестації. Про горіючі у темну дощову ніч свічки в руках. Про людей, що приклякали до Великодньої сповіді під шумлячими деревами у місцевому парку. Про всіх тих, що у Великодну ніч проявляли свою вірність Христові і рідній Українській Церкві. Церкві, яка вимагає справедливости, згідно із законом Церкви, яка є нашою єдиною і останньою остоєю.

Батько, а його голос то кріпшав, то тихшав, то вистукував стакатто як кроки тих, що всю ніч держали варту біля своєї Віри, своєї Правди і Верховного Архипастиря рідної Церкви, а його голос то підносився, то зворушено заламувався, що навіть жінка — чужинка відчинила двері свого дому для новітніх прочан Правди, а його голос донішав, коли скандував тріюмфальне „Христос воскрес".

А коли вже дочитав до кінця, згорнув друковане з якоюсь особливою шанобливістю і ніжно сказав:

— Сину, я б хотів, щоб в ту ніч ти був там, з українською молоддю, із свічкою в руках на сторожі прав своєї Церкви. Я хотів би, бо коли б ти відбув ту ніч — у тебе ніколи не було б сумнівів, хто ти такий. І напевно, ніколи б більше у нас не було непорозумінь.

Мати вже стояла біля них, і Юрко чув її ніжний, ласкавий голос:

— Бо ми, моя дитино, маємо тут на чужині дві великі цінності, без яких нам не існувати: нашу рідну Церкву і наше українське серце.

Мамин голос був зворушений. Та Юрко був задивлений у батькові очі, ті очі, які, здається, ніколи не знали сліз...

Богдан Цимбалістий

УКРАЇНА ЧИ АМЕРИКА?

(5)

Не треба довгих доказувань чи глибоких міркувань, щоб переконатися, що мати різні льояльності, любити різні особи чи об'єкти є чимсь нормальним для кожної людини, дарма, що ці льояльності часом можуть бути в конфлікті. Вже в ранньому дитинстві людина мусить ділити свою любов і прив'язання до двох осіб: батька і матері, опісля поширяти її на інших членів родини. В дорослому віці вона може бути льояльна до своєї нації-держави, до церкви, яка може бути лише астиною суспільности, до своєї політичної партії і навіть до свого клюбу. Всі ці льояльності і любови себе взаємно не виключають. Варто звернути увагу, що жиди, яких ми подивляємо за їх стійкість та відпорність на асиміляцію, які публікують велику кількість студій про свою ідентичність в Америці, ніколи не припускають, що може бути конфлікт між їх льояльністю до жидівства і до Америки. Вони приймають радше як самозрозумілу річ, що такого конфлікту нема і на тому основують всі свої виховні засоби. Світової слави психолог жидівського походження, Курт Левін, ідеї якого стали в основі жидівського виховання в Америці писав: „батьки не повинні боятися так званої „подвійної льояльности". Належати до більше як однієї групи, які частинно себе покривають, є чимсь природним і конечним для кожного. Справжня небезпека приходить тоді, коли людина не належить нікуди, коли вона на „маргінесі", коли вона як той „вічний юнак"[11] (тобто не є ані дитиною ані дорослою людиною). Не лише жиди, але члени інших груп, які бережуть своєї ідентичности, як китайці, греки, айриші називають себе раз „американцями" іншим разом жидами, китайцями, греками чи айришами, і знову іншим разом „американськими жидами" чи грецькими американцями" і подібне. Все залежить від ситуації. Зате між українцями, народженими в Америці, існує нехіть і навіть чується протести, щоб їх не називати українцями але радше виключно і підкреслено „американцями" — додаючи мабуть тишком — „українського походження" На питання дитини хто вона є, жид чи американець, жидівська мати чи батько напевно відповідають що вони є і одне і друге.

Згідно наших міркувань, Америка для нашої молоді є „фізичною батьківщиною" (native country або по-німецьки die Heimat) тобто країною їх народження, з якою зв'язані особисті ранні пережиття, країною до якої вона емоційно прив'язана, яку любить конкретною любов'ю, тобто любить місце народження, краєвид, школу, працю побут. Вони стали їм близькими і дорогими через факт, що з ними зжилися і тут вони провели найприємніші хвилини свого життя. Рівночасно Україна може залишатися тією духовою батьківщиною (в німецькій мові das Vaterland), тобто нацією, з якою вона почуватиметься пов'язана з походженням, долею, духовим спорідненням — через збережені певні культурні вартості і через сенс зобов'язаности (commitment). Україна може бути духовою батьківщиною в сенсі однієї з найвищих моральних вартостей, яким підпорядковується своє життя.

Чи така постава можлива? На нашу думку, не лише можлива, але вона здійснювана нераз в житті груп і поодиноких людей. Нагадаймо приклад жидів, розсіяних по усьому світі, проте пов'язаних спільною ідеєю жидівства. Наведемо кілька прикладів з історії:

Під час американської революції чимало европейців прибуло сюди допомагати американцям вибороти собі свободу. Відомі прізвища польського генерала Пулаского та пізнішого провідника польського повстання Тадея Косцюшки. Обидва гарячі польські патріоти, проте вони прибули до Америки, щоб боротися за її незалежність. Маркіз Ля Фаєт з Франції, барон фон Стойбен з Прусії та інші зробили це саме. Чи ці люди нагло перестали бути льояльними до своїх країн і народів? Очевидно, вони залишилися вірними своїм народам, але вони рішилися допомагати американцям в їх боротьбі за незалежність і демократичні свободи, бо вважали, що ідея свободи є універсальною вартістю і гідною посвяти.

Коли греки воювали проти турків за свою незалежність, англійський поет Байрон пішов їм допомагати і там загинув (1824-го року). Коли в Еспанії в 1936-му році вибухла революція, десятки европейських та американських письменників, мистців, мислителів добровільно пішло боротися проти генерала Франка і обороняти нібито демократію та свободу. Що тут вони виявили свою короткозорість і не здали собі справи, що вони радше служать інтересам Москви, ніж свободи, це інше питання. Для нас важно тут ілюструвати факт, що можна бути льояльним громадянином власної країни, любити її, і рівночасно ставити своє життя на службу іншому народові, що знайшовся в небезпеці. Так поступали одиниці, які особисто нічим не були зв'язані з народами, яким вони допомагали. Чи не мали б іти їх слідами ті, що вийшли з поневоленого народу і з ним є зв'язані: духово, тобто долею, культурою спадщиною і місією.

[11] Kurt Lewin, Resolving Social Conflicts, Harper & Brothers, N.Y., 1948, p. 185.

(Далі буде).

ПРОТОКОЛ
З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 24-го ДО 28-го ТРАВНЯ 1971 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(5)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА ПЕТРА ПУЦИЛА

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

ПРИБУТОК:

Відсотки від бондів	$ 1,264.85
Перенос на підвищення вартости бондів	52
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	1,561.67
Разом:	$ 2,827.04

ВИДАТКИ:

Відсотки від закуплених бондів	$ 74
Перенос на обниження вартости інвестицій у бондах	5.90
Пожертва з Фонду Наглої Потреби	3,250.00
Разом:	$ 3,256.64

ФОНД БРАТСЬКИЙ

ПРИБУТОК:

Членські вкладки	$ 82,033.39
Відсотки від бондів	13,919.72
Перенос на підвищення вартости бондів	70.95
Зиск при продажі бондів	6.20
Зворот позичок до Братського Фонду	81.05
Пожертви	500.00
Разом:	$ 96,611.31

ВИДАТКИ:

Конвенційні виплати	$ 238,435.90
Виплати запомог членам	33,545.00
Виплати на народні цілі (гл. список)	15,483.81
Стипендії студентам (гл. список)	5,139.69
Відсотки при купні бондів	119.60
Перенос на обниження вартости інвестицій у бондах	15.22
Українські публікації	350.00
Разом:	$ 293,089.22

СПИСОК ПОЖЕРТВ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

Американський Червоний Хрест	$ 250.00
Пам'ятник о. Григорія Грушки	4,908.81
Світовий Конґрес Вільних Українців	2,000.00
Український Конґресовий Комітет	2,000.00
Світова Конференція Українських Студентів	300.00
Український Вільний Університет	500.00
Укр.-Амер. Футбольне Товариство, інк.	125.00
Укр. Спортове Т-во „Чорноморська Січ"	125.00
Укр.-Амер. Спортовий Клюб „Леви"	125.00
Українська Вільна Академія Наук	300.00
Інститут Сов. і Східно-Европ. Наук при Джон Кароль Університеті	300.00
Українська Молодеча Організація „Пласт"	1,200.00
Організація Демократичної Української Молоді — ОДУМ	600.00
Консисторія Української Православної Церкви	500.00
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Канаді	300.00
Курси Українознавства на Союзівці	1,950.00
Разом:	$ 15,483.81

СПИСОК СТИПЕНДІЙ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

Юрко Вірт	$ 1,314.69
Василь Сірський	500.00
Олег Данилевич	500.00
Віктор Рудь	500.00
Уляна Близнак	625.00
Юрко Турчин	500.00
Леся Гнатишів	500.00
Елізабет Северенко	500.00
Університет Манітоби	100.00
Університет Альберти	100.00
Разом:	$ 5,139.69

ПРИБУТКИ Й ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1970 р.

	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	$ 389,060.69	377,446.11
ЛЮТИЙ	549,429.67	633,807.36
БЕРЕЗЕНЬ	534,397.43	557,982.76
КВІТЕНЬ	591,309.08	500,754.20
ТРАВЕНЬ	884,900.79	828,850.09
ЧЕРВЕНЬ	544,564.32	553,252.47
ЛИПЕНЬ	848,704.77	797,615.62
СЕРПЕНЬ	597,416.19	594,290.76
ВЕРЕСЕНЬ	676,021.93	663,742.72
ЖОВТЕНЬ	857,396.69	868,802.35
ЛИСТОПАД	976,121.09	1,016,750.30
ГРУДЕНЬ	1,038,609.42	1,160,576.44
РАЗОМ:	$ 8,657,922.27	8,553,871.18

Гроші ульоковані в банках:

Bankers Trust Co., New York, N.Y.	$ 15,899.25
Canadian Imperial Bank of Commerce, Toronto, Ont., Canada	49,393.51
Commercial Trust Co., Jersey City, N.J.	69,694.30
Ellenville National Bank, Ellenville, N.Y.	16,732.18
First Jersey National Bank, Jersey City, N.J.	35,836.89
Irving Trust Co., New York, N.Y.	17,671.18
Kingston Trust Co., Kingston, N.Y.	7,727.62
Morgan Guarantee Trust Co., New York, N.Y.	9,092.80
North Jersey National Bank, Jersey City, N.J.	11,029.84
Royal Bank of Canada, Toronto, Ont., Canada	43,698.45
Union County Trust Co., Elizabeth, N.J.	1,574.62
	$ 278,350.64

ІНВЕСТИЦІЇ

Прибутки:

Виплачено бондів і обнижено їх вартість	$ 1,494,423.91
Виплачено морґеджів	1,091,621.37
Виплачено позичок членів	112,458.84
Обнижено вартість реальностей	21,821.43
Продано реальність	6,773.59
Перенесено до позички для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	12,500.00
Обнижено вартість друкарських машин	6,813.42
Обнижено вартість машин IBM	710.60
Разом:	$ 2,747,123.16
Різні переноси поміж фондами та звороти	$ 547,863.95
Загальний прибуток за 1970 р.	5,362,935.16
Разом — прибуток за 1970 р.	$ 8,657,922.27

Видатки

Інвестовано в бондах і піднесено їх вартість	$ 2,082,405.84
Інвестовано в морґеджах	374,863.41
Позички членам на підклад грамот	147,931.74
Позички для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	289,492.46
Закуплено машини до друкарні	3,218.75
Збільшено вартість реальностей	17,930.51
Перебрано реальності	54,626.62
Разом:	$ 2,970,469.33
Різні переноси поміж фондами та звороти	$ 547,863.95
Загальні видатки	5,035,537.90
Разом видатки за 1970 р.:	$ 8,553,871.18

МАЙНО

Готівка:

Готівка з кінцем грудня 1969 р. осталась	$ 174,299.55
За час від 1-го січня до 31-го грудня 1970 р. депоновано	8,657,922.27
Разом:	$ 8,832,221.82
За час від 1-го січня до 31-го грудня 1970 р. виплачено	8,553,871.18
Готівка з кінцем 31 грудня 1970 р. осталась:	$ 278,350.64

Морґеджі:

З кінцем грудня 1969 р. було на морґеджах інвестовано	$ 9,032,216.87
В 1970 р. інвестовано в морґеджах	374,863.41
Разом:	9,407,080.28
В 1970 р. сплачено морґеджів	$ 1,091,621.37
З кінцем 1970 р. осталось на морґеджах	$ 8,315,458.91

Бонди і стаки:

З кінцем 1969 р. було інвестовано в бондах і стаках	$ 25,143,307.00
В 1970 р. закуплено бондів	2,078,863.19
В 1970 р. підвищено вартість інвестицій в бондах	3,542.65
В 1970 р. була надвишка на проданих і сплачених бондах	97.32
Разом:	$ 27,225,810.16
В 1970 р. сплачено й продано бондів і стаків	$ 1,481,157.14
В 1970 р. обнижено вартість інвестицій в бондах	7,919.33
Страти при продажі бондів	5,444.76
На 31 грудня 1970 р. осталось на бондах і стаках	$ 25,731,288.93

Позички членам:

З кінцем 1969 р. було на членських позичках	$ 513,414.85
В 1970 р. видано нові позички	125,088.82
В 1970 р. додано відсотки від позичок	20,754.31
В 1970 р. прийнято наново позички	2,088.61
Разом:	$ 661,346.59
В 1970 р. сплачено позичок на суму	$ 104,474.27
В 1970 р. перенесено позичок до грошевих зворотів	7,984.57
На 31 грудня 1970 р. осталось на 1.924 позичках	$ 548,887.75

РЕАЛЬНОСТІ

на 31 грудня 1969 р. було інвестовано:

На реальностях	$ 577,941.91
Закуплено реальність при 77 Ґренд вул. Джерзі Сіті, Н. Дж.	18,040.00
Перебрано на власність реальність при 315 Алексендер Евеню, Бронкс, Н. Й.	14,622.46
Перебрано на власність реальність при 970 Гови вулиці, Бронкс, Н. Й.	15,190.57
Перебрано на власність реальність при 890 Лямбертон вул., Трентон, Н. Дж.	6,773.59
Піднесено вартість реальности в Керґонксон, Н. Й.	17,143.01
Піднесено вартість реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	787.50
Разом:	$ 650,499.04
Продано реальність при вул. Лямбертон ч. 890, Трентон, Н. Дж.	$ 6,773.59
Обнижено вартість реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	9,200.00
Обнижено вартість реальности в Керґонксон, Н. Й.	12,621.43
Перенесено завдаток за площу в Джерзі Сіті до позички для УНК для Відн. Міста	12,500.00
На 31-го грудня 1970 р. на реальностях остає разом:	$ 609,404.02

Друкарня та електронічні машини:

На 31-го грудня 1969 року було інвестовано в машинах	$ 36,707.97
В 1970 р. закуплено машини в сумі	3,218.75
Разом:	$ 39,926.72
В 1970 р. обнижено вартість машин	$ 7,524.02
На день 31-го грудня остає на друкарських і електронічних машинах разом:	$ 32,402.70

Повторення:

В 1970 р. збільшено інвестиції в реальностях	$ 31,462.11
В 1970 р. збільшено інвестиції в бондах	587,981.93
В 1970 р. збільшено позички на членських грамотах	35,472.90
В 1970 р. збільшено готівку	104,051.09
В 1970 р. видано позичку для Укр. Нац. Корпорації для відновлення Міста	289,492.46
Збільшено інвестицій разом:	$ 1,048,460.49
В 1970 р. зменшено інвестиції в морґеджах	$ 716,757.96
В 1970 р. зменшено інвестиції в друкарських і електронічних машинах	4,305.27
Разом:	$ 721,063.23

Зіставлення:

1970 р. збільшено інвестицій	$ 1,048,460.49
1970 р. зменшено інвестицій	721,063.23
1970 р. збільшено майно УНС на суму:	$ 327,397.26

БАЛЯНС

Стан чинний:

	Сума	%
Готівка	$ 278,350.64	.78
Бонди й стаки	25,731,288.93	71.86
Морґеджі	8,315,458.91	23.22
Позички членам	548,887.75	1.53
Реальності	609,404.02	1.70
Машини друк. та електрон.	32,402.70	.10
Позичка для Укр. Нац. Корпор. для Відновлення Міста	289,492.46	81
РАЗОМ:	$ 35,805,285.41	100.00

Стан забезпечення:

Фонди:

	Сума	%
Забезпеченеві	$ 35,224,749.21	98.39
Братські	277,404.82	.77
Сирітський	156,049.67	.43
Захисту	116,931.63	.33
Наглої Потреби	30,150.08	08
РАЗОМ:	$ 35,805,285.41	100.00

Фонди:

	1969 р.	1970 р.	Різниця
Забезпеченеві	$ 34,711,490.00	35,224,749.21	513,259.21
Братські	473,882.73	277,404.82	— 196,477.91
Сирітський	147,671.16	156,049.67	8,378.51
Захисту	114,264.58	116,931.63	2,667.05
Наглої Потреби	30,579.68	30,150.08	— 429.60
РАЗОМ:	$ 35,477,888.15	35,805,285.41	327,397.26

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА

Майно з кінцем 1970 р. осталось	$ 35,805,285.41
Майно з кінцем 1969 р. було	35,477,888.15
Майно в 1970 р. зросло на суму:	$ 327,397.26

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА УНСОЮЗУ

Загальне майно на 31 грудня 1970 р.	$ 35,805,285.41

Активи не втягнені до загального майна УНС

Відсотки від бондів платні в 1971 р.	328,670.11
Відсотки від морґеджів платні в 1971 р.	46,535.85
Відсотки від членських позичок платні в 1971 р.	8,469.63
Відсотки від стаків платні в 1971 р.	166.67
Разом:	$ 383,842.26
Залеглі міс. вкладки, зібрані Відділами, але не переслані до дня 31 грудня 1970 р.	$ 39,005.38
Залеглі міс. вкладки від членів (платні до посмертних фондів)	41,569.95
Залеглі вкладки, платні за акцидентове забезпечення	764.20
Разом залеглі вкладки, платні 31 грудня 1970 р.	$ 81,339.48
Разом:	$ 36,270,467.15
Менше книжкова вартість реальности в Керґонксоні, Н. Й.	$ 492,235.69
Менше вартість електронічних машин і машин друкарні	32,402.70
Разом обнижено активів	$ 524,638.39
Разом майно по обтяженнях непризнаних активів	$ 35,745,828.76

Пасиви, спеціяльні резерва та інші фонди

Резерва, якої вимагають асек. закони забезпечення грамот життєвого забезпечення	$ 24,424,379.00
Резерва, якої вимагають асек. закони на забезпечення акцидентових грамот	5,888.00
Сирітський Фонд (сирітські частини й платні відсотки)	[illegible]
Дивіденда для членів, платна в 1971 р.	[illegible]
Вкладки виплачені згори на 1971 р.	650,115.05
Невиплачені нагороди за нових членів	27,137.00
Невиплачені різні видатки	3,335.60
Резерва для забезпечення пенсій службовиків	283,819.00
Надвишки відсотків від інвестицій	664.74
Податки платні на морґеджових інвестиціях (запорука)	11,939.90
Запорука на обниження вартости заграничних інвестицій	191,537.39
Невиплачені рахунки друкарні й книгарні, папір і т. п.	4,130.26
Резерва на забезпечення інвестицій в бондах	277,665.14
Передплата „Свободи" заплачена згори	16,195.62
Невиплачені посмертні запомоги, дозрілі грамоти і т. п.	204,424.26
Разом обдовження:	$ 26,534,170.35
Надвишка резерви:	$ 9,211,658.41
Разом:	$ 35,745,828.76

Оцінка грамот з кінцем 31 грудня 1970 р.

Признані активи	$ 35,745,828.76
Резерва, якої вимагають асек. закони на забезпечення грамот	$ 24,424,379.00
Резерва, вимагана асек. законами на забезпечення акц. забезпечення	5,888.00
Невиплачені посмертні запомоги, ендавмент, дивіденда й інші забезпечення	2,103,903.35
Разом:	$ 26,534,170.35
Надвишка резерви	9,211,658.41
Разом:	$ 35,745,828.76
Оцінка грамот в обох департаментах	134. 7%
Смертність в обох департаментах	54.71%
Інвестиції у всіх фондах принесли відсотків	4.81%

Виплачено дозрілих вивінувальних грамот:

	Число	Сума
З кінцем 31 грудня 1969 р. остало невиплачених вивінувальних грамот	400	$ 152,914.37
В 1970 р. доспіли нові грамоти	2.280	1,491,407.18
Разом:	2,680	1,644,321.55
В 1970 р. виплачено за дозрілі грамоти	2.302	1.523,187.40
З кінцем грудня 1970 р. осталось невиплачених грамот	378	$ 121,134.15

Зіставлення виплати посмертних запомог обох департаментів:

	Число	Сума
З кінцем 31 грудня 1969 р. остало невиплачених посмертних запомог	68	$ 47,432.37
Від 1 січня до 31 грудня 1970 р. померло	869	657,580.89
Разом:	935	705,013.26

	Число	Сума
Від 1 січня до 31 грудня 1970 р. виплачено посмертних запомог	835	$ 630,151.57
Балянс	100	74,861.69
Відкинено	9	16,000.00
Остає невиплачених посмертних запомог	91	$ 58,861.69

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

НЕВИПЛАЧЕНІ ПОСМЕРТНІ ЗАПОМОГИ НА ДЕНЬ 31-го ГРУДНЯ 1970 Р.

Відділ	Дата смерти	Ім'я і прізвище	Місцевість	Сума	Причина невиплачення
231	7/31/54	Микола Коваль	Нескевгонінг, Па.	$ 791.55	Бракує адреси спадкоємця
432	3/ 1/56	Петро Чарко	Торонто, Онт.	500.00	" смертних документів
217	3/29/56	Пилип Юрків	Рочестер, Н. Й.	250.00	" " "
370	4/29/57	Микола Касіян	Ню Гейвен, Конн.	200.00	" усталення спадкоємця
375	10/17/57	Михайло Соханчак	Філаделфія, Па.	200.00	" " "
400	6/ 7/58	Михайло Вус	Ісолін, Па.	400.00	" " "
445	12/12/58	Володимир Бойчук	Віннипег, Ман.	500.00	" смертних документів
316	8/ 6/59	Заблоцький Лука	Рочестер, Н. Й.	500.00	" " "
438	9/ 2/60	Кирило Хомич	Ієтон, Па.	250.00	" усталення спадкоємця
190	3/ /63	Роман Онищук	Пеорія, Ілл.	250.00	" " "
399	11/16/63	Іван Турчанович	Чікаго, Ілл.	250.00	" " "
130	10/13/64	Микола Марків	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" адреси спадкоємця
460	9/24/64	Стенлей Королевич	Лондон, Онт.	1,000.00	" смертних документів
226	12/26/64	Іван Кушнік	Денвер, Кол.	250.00	" адреса спадкоємця
361	5/ /65	Осип Маланчук	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
221	5/ 2/62	Єлисавета Сапач-Шульц	Чікаго, Ілл.	500.00	" смертних документів
364	9/ /65	Галина Стойка	Клівленд, Огайо	500.00	" " "
330	11/24/65	Михайло Чижовський	Ніягара Фолс, Н. Й.	500.00	" усталення спадкоємця
371	1/ 5/66	Володимир Букшований	Ньюарк, Н. Дж.	600.00	В тоці перевірки
116	7/21/66	Дмитро Чорний	Трентон, Н. Дж.	500.00	Бракує адреси спадкоємця
59	1/ 8/67	Микола Лотоцький	Бриджпорт, Конн	133.14	" усталення спадкоємця
428	3/ 5/67	Яків Трембач	Канора, Онт.	200.00	" смертних документів
489	4/18/67	Олександер Бойко	Ричмонд Гил, Н. Й.	300.00	Правна перешкода
182	7/ /67	Параня Дидяк	Клифтон, Н. Дж.	500.00	Бракує смертних документів
316	9/ 2/67	Анастазія Магомет	Рочестер, Н. Й.	1,000.00	" " "
36	10/ /67	Анна Стадник	Рочестер, Н. Й.	500.00	" усталення спадкоємця
121	2/17/68	Іван Бойко	Ром, Н. Й.	1,000.00	" " "
371	3/16/68	Петро Чижик	Ньюарк Н. Дж.	500.00	В тоці перевірки
112	2/ 8/69	Анна Котович	Парма, Огайо	500.00	Бракує смертних документів
76	3/10/69	Стефан Вурбела	Ньюарк, Н. Дж.	500.00	" адреси спадкоємця
377	6/ 9/69	Анна Мазур	Мулкейтон, Па.	1,000.00	" смертних документів
39	5/23/69	Стефан Монастирський	Сиракюз, Н. Й.	300.00	" усталення спадкоємця
67	7/ 9/69	Панько Дзядик	Сімор, Конн.	500.00	" смертних документів
325	5/28/69	Катерина Баран	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
291	10/ /69	Микола Гардюк	Парма, Огайо	1,000.00	" " "
361	1/ 7/70	Іван Бабій	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" " "
432	7/12/70	Анна Кушнір	Торонто, Онт.	500.00	" адреси спадкоємця
423	2/14/70	Константин Устяновський	Чікаго, Ілл.	250.00	" усталення спадкоємця
204	3/ 4/70	Катерина Пшик	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" смертних документів
268	4/13/70	Францес Медвідь	Філаделфія, Па.	500.00	" " "
206	6/13/70	Гнат Кушнір	Вунсакет, Р. І.	1,000.00	" " "
361	6/ /70	Данило Баран	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
97	6/ /70	Анастазія Бродська	Пасейк, Н. Дж.	1,000.00	" " "
292	1/22/69	Дмитро Рапій	Дітройт, Міш.	800.00	" адреси спадкоємця
283	7/ /70	Павло Пироганич	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	" смертних документів
283	7/ /70	Павло Пироганич	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	" " "
204	7/29/70	Марія Ковердович	Ню Йорк, Н. Й.	200.00	" усталення спадкоємця
130	7/26/70	Франко Іванчук	Флашінг, Н. Й.	1,000.00	" смертних документів
91	5/10/70	Стефан Сендеґа	Піттсбурґ, Па.	1,000.00	" " "
361	8/25/70	Мартин Мелетич	Ню Йорк Н. Й.	500.00	" " "
361	9/ /70	Катерина Демко	Ню Йорк Н. Й.	500.00	" " "
379	/ 1969	Володимир Сосновський	Чікаго, Ілл.	500.00	" " "
239	9/21/70	Катерина Гуменчук	Філаделфія, Па.	1,000.00	" " "
179	9/26/70	Микола Френціс Владика	Ст. Луїс, Мо.	1,000.00	В тоці перевірки
434	10/11/70	Марія Наталія Залопана	Монтреаль, Кв.	1,000.00	Правна перешкода
114	10/28/70	Олексій Процюк	Чікаго, Ілл.	1,000.00	В тоці перевірки
386	11/20/70	Глорія Джін Цвельбар	Шарон, Па.	1,000.00	" " "
5	11/28/70	Алекс Мартин	Асторія, Н. Й.	500.00	Бракує смертних документів
5	11/28/70	Алекс Мартин	Асторія, Н. Й.	1,000.00	" " "
130	11/13/70	Іван Дацишин	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
130	11/13/70	Іван Дацишин	Ню Йорк, Н. Й.	1 000.00	" " "
130	10/16/70	Ілля Вікарик	Ню Йорк, Н. Й.	1 000.00	" " "
270	12/ 8/70	Марія Гавелко	Джерзі Сіті, Н. Дж.	500.00	" усталення спадкоємця
130	12/ 7/70	Михайло Кравчук	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" смертних документів
130	12/ 7/70	Михайло Кравчук	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
130	12/ 7/70	Михайло Кравчук	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" " "
106	4/13/59	Василь Гульчій	Чікаго, Ілл.	200.00	" " "
106	10/29/70	Анна Гульчій	Чікаго, Ілл.	87.00	" " "
76	12/ 5/70	Ольга Гайовська	Ньюарк, Н. Дж.	500.00	" " "
175	12/ 8/70	Марія Вартош	Дітройт, Міш.	750.00	" " "
361	11/10/70	Юлія Чорник	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" усталення спадкоємця
386	12/11/70	Стеля Городиська	Шарон, Па.	1,000.00	" смертних документів
32	12/ 1/70	Іван Роздольський	Філаделфія, Па.	1,000.00	В тоці перевірки
361	12/19/70	Михайло Крамарчук	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	Бракує смертних документів
146	11/30/70	Ілля Дутас	Дітройт, Міш.	500.00	" " "
143	12/12/70	Іван Вілик	Грейт Медовс, Н. Дж.	500.00	" " "
251	12/23/70	Василь Козир	Парма, Огайо	1,000.00	" " "
490	12/24/70	Параня Варнецька	Гилсайд, Н. Дж.	500.00	" " "
370	12/10/70	Іван Підлісний	Ню Гейвен, Конн.	1,000.00	" " "
441	12/20/70	Стеля Савицька	Форт Вільям, Онт.	2,000.00	Правна перешкода
252	12/12/70	Паранька Стефанюк	Чікаго, Ілл.	500.00	Бракує смертних документів
350	12/19/70	Марія Матрофель	Стемфорд, Конн.	500.00	" " "
179	12/27/70	Розалія Зілинська	Ст. Луїс, Мо.	500.00	" " "
446	12/ 4/70	Анна Сорока	Кркленд Лейк, Онт.	500.00	" " "
328	10/12/70	Мирослав Комарянський	Парма, Огайо	1,000.00	" " "
448	12/24/70	Дмитро Литвинюк	Ляселль, Кв.	300.00	" усталення спадкоємця
56	11/27/70	Анна Канюк	Віллінг, В. Вірджінія	500.00	" смертних документів
367	12/ /70	Варвара Пінковська	Рочестер, Н. Й.	500.00	" " "
33	12/31/70	Кароль Рощибюк	Чікаго, Ілл.	1,000.00	Правна перешкода
377	12/22/70	Михайло Мігелич	Зіґлер, Ілл.	1,000.00	Бракує смертних документів
130	12/ /70	Михайло Вачинський	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
448	12/25/70	Кость Колицько	Ля Саль, Кв.	300.00	" " "
			Разом:	$ 58,861.69	

(Продовження в наступному числі)

Маніфестація УВА ВПН біля Статуї Свободи в Ню Йорку

Як і в попередніх роках організація Американці за Свободу Поневолених Націй Інк., з нагоди Тижня Поневолених Народів підготовляє Маніфестацію біля Статуї Свободи в Ню Йорку, яка в цьому році відбудеться в неділю 18-го липня від 1-ої до 4-ої години по полудні.

В пляні устійнення програми Маніфестації, делегація АВПН, що складається з українців і кубинців, на запрошення д-ра МекІнтаєра, відомого радіокоментатора, євангелицького провідника та антикомуністичного діяча, знаного з ініційованих і очолюваних ним патріотичних маніфестацій у Вашингтоні, дня 31-го травня ц. р. відвідала його осідок у Кейп Мей Ню Дж., який називається „Біблійна Конференція і Центр Свободи".

Під час двохгодинного обміну думками з д-ром МекІнтаєром та присутнім в той час на відвідинах у нього конгресменом Дж. Раріком зі стейту Луїзіяна, виявилася повна тотожність поглядів на соціяльні й політичні проблеми в З'єднаних Стейтах Америки; комуністичної диверсії в ЗСА й цілому світі та колоніяльного гноблення поневолених Росією народів.

Д-р МекІнтаєр ставиться прихильно до закону про Тиждень Поневолених Народів й на запрошення АВПН дав згоду бути учасником щорічної Маніфестації біля Статуї Свободи. Зі свого боку він запросив АВПН до участи в запляннованих ним патріотичних маніфестаціях, які мають відбутися восени ц. р. в Ню Йорку і у Вашингтоні, а які також підтримує професійна спілка будівельних робітників, яка нараховує 100 тисяч членів.

З українців були присутні д-р Валентина Калиник-президент АВПН і ред. В. Коваль-член Ради Директорів АВПН (обоє від Спілки Визволення України), а від кубинців п. І. Руїз-секретар Екзекутиви АВПН і п-і Кончіта Руїз - член Екзекутиви АВПН, вона — президент Об'єднання Жінок Латинської Америки в Ню-Йорку.

Під час розмов українці подарували д-рові МекІнтаєрові кілька книжок в англійській мові про Україну. Між ними автора І. Коляски „Два роки в совєтській Україні" і „Освіта в совєтській Україні".

Саме наближалася година радіопересилання, що її з кожного дня д-р МекІнтаєр передає через 450 льокальних радіовисилень по усіх стейтах ЗСА. Він сказав, що його ціль, щоб пересилати слово правди до низів американського суспільства. При цьому він запропонував українцям і кубинцям виступити в радіо зі словом до його слухачів. Радіопересилання відбуваються в окремому пристосованому для цього приміщенні де вже були зібрані слухачі. Після устійнення, що від імени українців промовлятиме д-р Калиник, а від кубинців п. І. Руїз, д-р МекІнтаєр заповів їхні виступи.

Першою промовляла д-р В. Калиник, яка сказала, що виступає від імени АВПН і СВУ та пояснила цілі й завдання названих організацій. Пересилання відбувалися просто в етер без жадного попереднього рекомендування. Д-р Валентина Калиник розповіла про колоніяльне становище України в т. зв. СССР; про голод 1933-го року; про русифікацію та вивози українського населення за межі України. Вкінці вона зупинилася на комуністичній диверсії в ЗСА ціллю якої є ширення серед американського народу занепадництва, дефитизму, наркоманії, порнографії: все це підриває здорові основи суспільства. Вона закликала слухачів до плекання американського патріотизму, який є єдиним засобом, що не допустить до панування на цій землі того рабства яке панує в СССР.

З подібною промовою, але в площині Куби виступив п. І. Руїз. Д-р МекІнтаєр був задоволений виступами, а присутні підходили до п-і В. Калиник та дякували їй за промову.

Делегація з Канади

З ініціятиви Спілки Визволення України в Канаді, на відзначення Тижня Поневолених Народів біля Статуї Свободи приїде спеціяльна делегація з канадійським прапором, яка репрезентуватиме створену там організацію Канадійці за Визволення Поневолених Націй.

Сподіваємось, що, як і в попередні роки на заповіджену Маніфестацію наспіють привітання з Білого Дому, від конгресменів і сенаторів та визначних політичних діячів. Всім їм, вислані запрошення взяти участь в Маніфестації.

Український Відділ АВПН

Річні Загальні Збори ОЖ ОЧСУ в Ню Йорку

В неділю 26-го лютого ц. р. в Домі Організації Українського Визвольного Фронту в Ню Йорку відбулися Річні Збори Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України.

Збори відкрила молитвою, голова М. Лозинська, привітала присутніх та відчитала порядок нарад.

До Президії увійшли: голова Д. Степаняк, заступниця-І. Сорока та секретарка-М. Твардовська.

Протокол з попередніх Загальних Зборів відчитала секретарка Відділу П. Андрієнко-Данчук.

Голова у своєму звіті охопила всеціло діяльність Відділу за минулий рік, в якому насвітлила муравлину працю жертвенних жінок, які спричинились до росту Відділу. Праця їхня була різносторонна, починаючи від збирання підписів під петиції до Об'єднаних Націй у справі звільнення засуджених большевиками наших жінок - політв'язнів, визнання України як Самостійної Держави, чи в справі нелюдської поведінки з американським полоненими у Північному В'єтнамі та всякими іншими акціями політичного характеру, як теж масова участь у різного рода протестаційних маніфестаціях.

Відділ нечисляє понад 50 осіб. Є членом УКК, СФУЖО та Об'єднаного Комітету міста Ню Йорку. Тісно співпрацює із студентами Товариства Української Студіюючої Молоді. Відділ влаштував зустріч членства і запрошених гостей з п-ою Славою Стецько. Брав активну участь у підготові та маніфестації проти проголошення ОН Леніна „гуманістом 20-го сторіччя". Влаштовано прийняття та мистецьку частину з нагоди річної Конференції голів ООЧСУ і ОЖ, брав активну участь під час Свята Героїв на Оселі СУМА в Елевнілі, як рівнож в святкуваннях тижня Поневолених Націй. Влаштував кілька ширших сходин членства з рефератами: українська мова, як важливий чинник у вихованні молоді, у 40-ву річницю смерти Олени Пчілки", „Слуга Божий Митрополит і граф А. Шептицький" і ін. Реферати читали: П. Андрієнко-Данчук і М. Лозинська. Однією з найбільших імпрез Відділу, це був бенкет в готелі Новмадор з нагоди посвячення прапору Головної Управи Об'єднання Жінок влаштуванням якого зайнявся наш Відділ. Спільно з іншими Відділами м. Ню Йорку, зайнявся влаштуванням Концерту колядок, під Катедрою Св. Патрика у виконанні хорів „Думка" та Сумівського „Жайворонки", з Ню Йорку.

В січні ц. р. Відділ влаштував Просфору для членства та запрошених гостей. Вечеря складалася з Свят-Вечірних страв, які поблагословив о. д-р В. Гавліпарох церкви св. Юра. У мистецькій частині брав участь хор церкви св. Юра під диригентурою І. Хомина. Реферат: „Різдвяні звичаї", виголосила П. Андрієнко-Дачук. Переведено з платівки святочне поздоровлення воякам - українцям у В'єтнамі та українським політв'язням на Сибірі, що їх переслала через радіо голова ГУ ОЖ ОЧСУ п-і У. Целевич. Деклямувала сумівка Е. Чарторийська. Репрезентантки Відділу теж брали участь у різних імпрезах. Референтура сусп. опіки вислала пачки-дарунки з нагоди свят нашим воякам у В'єтнамі. Вислано одежеві пачки для потерпілих від землетрусу в Югославії. Зібрано 112 дол. на пам'ятник Т. Шевченка в Арґентині, вислано грошеві допомоги для Сумівських таборів у Европі, та для Рідної Школи у Мюнхені. На фонд допомоги українським політв'язням у СССР зібрано 400-дол. Розпродано більшу кількість медалів кн. Ольги. При Відділі зорганізовано Дитячий Садочок, який провадять молоді матері та сумівки.

Слід підкреслити велику працю господарчої референтури, що цілий рік працювала безупинно влаштовуючи всякого рода прийняття, не тільки для своїх членів, але загалом для всіх Організацій Визвольного Фронту в Ню Йорку і на Оселі СУМА в Елевнілі.

На зборах виступила з привітом гостя з Европи-редакторка „АБН кореспондент", мгр Слава Стецько, яка вітала збори від Головної Управи ОЧСУ. Вкінці звернулася з гарячим апелем до членкинь-матерей, щоб вони якнайдовше зберігали нашу спадщину-виховуючи своїх дітей в українському дусі та українських традиціях.

Після уділення абсолюторії уступаючій Управі, на внесок Номінаційної Комісії, обрано нову Управу в такому складі: голова — М. Лозинська, заступниця М. Василик, секретарка-М. Коваль, кореcп. секретарка-М. Пендола, фінансова-Д. Магаль, організаційна-С. Когут, культ.-освітня- П. Андрієнко-Данчук, імпрезова-М. Твардовська, сусп. опіка-А. Кульчицька, молоді-Б. Сидор - Чарторийська, вільні члени: Мачула, І. Сорока і М. Яців. Контрольна Комісія: Г. Кіляр, А. Грицковян і П. Кузьмович.

Вичерпавши всі точки порядку нарад, Збори закрито відспіванням „Не пора".

Треба підкреслити, що під час Загальних Зборів, фінансова референтка В. Харук влаштувала велику, гарну виставку діяльности Відділу ОЖ ОЧСУ від самого початку його заснування. Документальні виставки, що їх влаштовує подруга Володимира є актуальні при кожних важливих імпрезах. Після офіційного закриття Зборів присутні провели час на товариській гутірці при перекуссі.

Марія Твардовська

НА ШЛЯХУ КООРДИНАЦІЇ НАУКОВОЇ ДІЇ

(Закінчення зі стор 2-ої)

дата преважлива для історії української науки з кількох мотивів. Один із них — факт, що УВУ є сьогодні найстарша українська еміграційна установа. Друге те, що УВУ був одним із ініціяторів створення „Українського Академічного Комітету" в Празі в 1921 р. Для відзначення цих двох важливих моментів треба було приспішити остаточне статутове оформлення Наукової Ради. Врешті немаловажним був і факт, що Світова Президія УВАН (з якої ініціятива почалася вся ця акція в 1967 р.) перейшла до УВАН у Ню Йорку. І от у липні 1969 р. в Мюнхені в приявності д-ра М. Сосновського, як офіційного представника СКВУ, передано мої дотеперішні функції, зв'язані з УНРВС ректорові УВУ проф. Вол. Яневу. Тоді устійнено, що конституційний (статутовий) з'їзд Ради відбудеться, як пляновано в 1972, а скорше — в 1971 р., й що дотеперішні заходи в справі оформлення УНРВС залишаються діленими: всі дальші кроки в справі остаточного завершення Ради будуть продовженням дотеперішніх заходів у цьому напрямі.

Іншими словами не „створення" УНРВС, а „завершення" ініціятиви з 1967 р. має знайти свій вияв у 1971 р. Так було устійнено в 1969 р., так а не інакше дивився на це офіційний представник СКВУ д-р Михайло Сосновський, в такому сенсі підписаний з довір'ям віддавав усю акцію в руки Ректора УВУ. Отож в осені ц. р. повинна знайти свою остаточну організаційно-завершення „Українська Наукова Рада в Вільному світі" (не: „Світова Українська Наукова Рада", бо ж із-поза „залізної заслони" ніхто не запрошується!), започаткована одночасно з Світовим Конгресом Вільних Українців у 1967 р.

От у комунікаті в цій справі з 25-го травня ц. р. читаємо що:

Під сучасну пору активними в українському науковому житті є такі наукові установи: Українська Вільна Академія Наук, Наукове Товариство ім. Шевченка, Український Вільний Університет, Український, Католицький Університет, Український Технічно - Господарський Інститут, Українське Богословсько - Наукове Товариство, Богословське Товариство УАПЦ, Українське Історичне Товариство, Східно-европейський Інститут ім. В. Липинського та Дослідно-видавничий осередок оо. Василіян.

Треба ствердити, що список цих товариств і установ неповний: немає в ньому напр. „Наукової Ради" Гарвардського Центру Українознавства (від нього підписав у 1967 р. заяву про УНРВС д-р О. Пріцак), немає „Інституту Дослідів Волині" (що приступив до Ради ще в 1967 р.), немає „Науково-Дослідчої Фундації" ветеранів з осідком у Торонті, немає інших установ, що вже є членами канадської „Української Наукової Ради" й виявили себе науковими публікаціями. Отож звужено до певного ступня конститутивне коло первісних сигнатарів „Української Наукової Ради в Вільному Світі" з 1967 р. невідомо, з яких причин.

∴

Ініціюючи в 1967 р. створення Ради й передавши акцію завершення її в руки Ректора УВУ проф. Вол. Янева, я був переконаний, що дальша праця піде в напрямі продовження й, головно, поширення бази такої Ради. І коли з одного боку це сталося, то з другого- на жаль-є повищі недоліки, що їх можна б було обминути, коли б на увазі мати тяглість української дії й ... не починати всього наново. Бо ж ані 1971 рік, ані 1969, а 1967 був початком „Української Наукової Ради в Вільному Світі" й у тому напрямі йшли всі дискусії й дальші дії в наступних роках.

У цьому дусі повинно прийти й до завершення Ради в 1971 р.

Успіхи нашої молоді

Ігор Трутенко

18-річний Ігор Трутенко покінчив віднавчаючо, як 2-ий на 67 учнів в його клясі, Marmion Military Academy в Aurora, Ill. зі ступнем ляйтенанта-колонела, бувши першуном в своїх клясах впродовж попередніх чотирьох років навчання. Восени цього року вступає на Лойола Медичну Школу в Чікаго.

Обидва старші брати Ігоря, Валентин і Борис, також покінчили школу з відзначенням. Перший, Валентин — Culvert Military Academy в стейті Індіяна, в ранзі ляйтенанта, а другий, Борис — Onanga Military Academy в стейті Іллиной, в ранзі капітана. Тепер обидва брати на службі у Дядька Сема. Мабуть це так, щоб не переводилось в роді, бо їхній дідусь був генералом в царській армії.

Ігор і його два брати є синами знаного на тереніі Чікаго лікаря, д-ра Володимира й Анни Трутенків, який веде канцелярію при 4122 Вест 26-ій вулиці.

Ціла родина п-ва Трутенків: 5 синів і 3 дочки, як теж і батьки — є членами 35-го Відділу УНС в Чікаго, Ілл. Ігореві і його братам бажаємо дальших успіхів.

Управа 35-го Відділу УНС в Чікаго

СУМК збиратиме історичні пам'ятки в Канаді

Вінніпег. — Союз Української Молоді Канади, СУМК, з фінансовою допомогою федеральної програми „Можливості для Молоді", збиратиме цього літа в Саскачевані, Алберті та Східній Канаді відомості про важливі українські історичні й поселенчі пам'ятки. В цій програмі візьмуть участь 20 членів СУМК. Молодь записуватиме на магнетофонах розмови з піонерами-поселенцями, фотографуватиме важливі для української етнічної спільноти об'єкти, записуватиме українські пісні, перекази тощо, як вони збереглися в Канаді, нотуватиме об'єкти культурно-мистецького значення тощо. Координатором цього цікавого й важливого проєкту є Оленка Лозовчук. Студентські українці назвали свій проєкт „Рятунком Української Канадійської Спадщини". Молодь подекуди буде кликати жителів сіл зійтися на спільну розмову, для записування народних пісень у виконанні селян, аматорських українських хорів та ін. Студенти будуть старатися заінтересувати проблемою збереження культурної спадщини різних етнічних спільнот у Канаді місцевих жителів у селах і містах.

У Вижниці населення власним коштом створило Музей Народної Творчости

Київ. — У м. Вижниці, що тепер є з районовим центром в Івано - Франківській області, населення власними заходами й коштами та безплатною працею створило Музей Народної Творчости. У багатьох селах Вижницького району й поза ним є чимало талановитих самобутніх майстрів народних виробів, і від них студенти та вчителі скуповували й збирали чудові експонати. Частину експонатів передали для Музею студенти викладачі місцевої Школи прикладного мистецтва, „училища", як та школа офіційно зветься. Одну з кімнат Музею обладнано під старовину. Вона вражає красою, але також навмисним „підкресленням жалюгідного життя людей цього передгірського краю у досовєтські часи. В Музеї виставлені зразки вишивкарства, різьби по дереву, карбування по металю, ткацькі вироби та ін. „Радянська Україна" з 23 червня сповістила вкінці, що „Музейпрацює на громадських засадах".

ДВА КОНГРЕСИ В КАНАДІ

Оттава. — Конгрес Українців Католиків Канади відбудеться в днях від 1-го до 4-го липня в Торонто. а загальнокрайовий Конгрес Українців Канади, під керівництвом КУК, заплянований на 9 - 10 жовтня ц. р. у Вінніпегу. В пляні підготови до цих двох важливих Конгресів, у Вінніпегу заходами Відділу Братства Українців Католиків проведено 24 червня панель на тему „БУК і його завдання на тлі всеканадійських Конгресів БУК та Комітету Українців Канади".

ТРИ СОВЄТСЬКІ НОБЕЛІВСЬКІ ЛАВРЕАТИ ВІДМОВИЛИСЯ прибути на 5-тиденну конференцію Нобелівських лавреатів, яка розпочалась в Ліндав, в Західній Німеччині. Совєтські фізики Ніколай Басов, Ілля Франк і А. М. Прохоров депешували згаданій конференції, що вони не можуть прибути туди, бо беруть участь в конференції Совєтської Академії Наук у Москві. Очевидно — вони ділали з наказу від Політбюра.

ПІД ЧАС ФЕСТИВАЛЮ „РОК ЕНД РОЛЛ" в Луїзіяні поліція заарештувала понад 50 осіб з-поміж молоді, які торгували „маріхуаною", „героїною" та іншими наркотиками. Фестиваль не вдався, хоча на нього прибули до 100 тисяч осіб здебільшого молоді. Чимало учасників почали роз'їздитись ще перед закінченням виступів музик та співаків. Припускають, що це взагалі був останній подібний фестиваль.

Школа Українознавства в Нюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.

Ще один шкільний рік покінчився в двадцятьлітній історії Школи Українознавства — Рідна Школа в Нюарку - Ірвінгтоні кінцевим іспитом 28-ми абітурантів. Іспитова комісія, одобрена Шкільною Радою УККА, в складі: проф. д-р В. Стецюк (предсідник), проф. д-р М. Чировський (культура), мгр Л. Коленська (мова і література), проф. д-р Р. Богатюк (географія), і мгр Ю. Кисілевський (історія), перевели в трьох днях, 1-го, 14-го і 15-го травня, письмові і усні іспити, чотири ученицу (учні) зложили з визначним успіхом; шість — з дуже добрим; одинадцять — з добрим і сім з достатнім.

Закінчення шкільного року і вечір абітурієнтів відбулися в суботу 12-го червня ц. р. Рано о дев'ятій годині відправлена була Служба Божа в наміренні Школи з відповідною проповіддю. Відтак, по клясам роздано свідоцтва. О годині 11-тій пп. Л. Коленська, Ю. Кисілевська і д-р Р. Богатюк перевели вступні іспити кандидатів до різних років українознавства на слідуючий 1971/1972-гий шкільний рік.

Увечері, о п'ятій годині відбувся вечір абітурієнтів з подвійною програмою, офіційною — полученою з роздачею свідоцтв іспиту зрілости, і неофіційним обідом в честь 28-и абітурієнтів і їхніх батьків.

Роздачу свідоцтв перевів інспектор Шкільної Ради УККА, д-р В. Стацюк з керівником школи, д-ром М. Чировським. Від студентів дякували учителям і батькам Х. Голинська (4-та „А") і Б. Дзіман (4-та „Б"). Від батьків говорив інж. Ільницький. Під час святкового обіду коротке слово до абітурієнтів сказали їхні опікуни кляс пп. Л. Коленська і Ю. Кисілевський. Від Т-ва Рідна Школа говорив інж. Н. Ходновський. Коротке слово сказав бувший довголітній керівник школи, проф. К. Кисілевський. Господар святкового вечора п. Тимкевич представив і других приявних учителів, пп. О. Тарнавську, А. Кобринську і Р. Богатюка. На кінці, п. Дзіман, голова святкового батьківського комітету подякував всім за співпрацю. Приявних було біля 100 осіб.

За останній рік навчалося в ШУ в Нюарку та Ірвінгтоні біля 180 учениць і учнів у 11-ти клясах і 13-ти відділах. Науку проводили 10 учителів: М. Чировський (культура і історія церкви), Л. Коленська (мова і література), Ю. Кисілевський (історія і географія), Р. Богатюк (географія), Л. Ткач (мова і література), А. Кобринська (географія), О. Тарнавська (історія і мова), С. Боровик (2-га і 4-та кляси), О. Ференс 3-тя і 5-та кляси), Л. Генсьор (1-а кляса і навчання англомовних дітей).

Із видатних подій в житті ШУ Нюарку і Ірвінгтону треба відзначити виставлення її учнями, під керівництвом учителів, п'єси Лесі Українки „Бояриня" в травні ц. р. Вистава була дуже вдалою, на високому рівні, її завданням було відзначити 100-річчя від народження геніяльної поетеси.

Матуру здали: М. Дзіман, С. Тилко, І. Жеребецька, М. Бойко, О. Трешневська, Х. Яворська, О. Ґенсьор, О. Лебедь, Х. Голинська, О. Тилко, М. Шпигульський, Н. Мазяр, А. Будна, О. Ретька, Х. Чайковська, В. Кріль, Р. Тимкевич, М. Кузів, М. Богацька, М. Шпачинська, Б. Дзіман, А. Хома, І. Шараневич, К. Ільницька, Т. Сиґіда, О. Кормило, І. Бодньович, К. Авдикович.

М. Ч.

Річниця Лесі Українки на Оселі ім. О. Ольжича

Лігайтон, Па. (ПР). — Заходами організованого жіноцтва Українського Золотого Хреста визначується в неділю 4-го липня ц. р. річниця століття з дня народження поетеси Лесі Українки на Оселі ім. Олега Ольжича.

О год. 11:30 рано о. Богдан Левицький, парох Мек-Аду й духовий опікун таборів молоді УЗХ, відправить Службу Божу в каплиці Оселі в намірені непоборних духом і нескорених українських духових та культурних діячів у минулому й теперішньому, одною із яких була Леся Українка.

О год. 2:30 пополудні в залі Оселі відбудеться програма річниці. В мистецькій частині знані артисти з Філядельфії — Богдан В. Паздрій та Віра Левицька-Хузан, ставлять картину драматичної поеми Лесі Українки „Йоанна, жінка Хусова", а Ольга Осередчукова виступить із сольоспівом.

В суботу 3-го липня вечером в залі Оселі забава з мистецькою програмою пані Язичинської й панства Осередчуків з кітарою й співом.

П. Р.

Контролюватимуть кількість сахарини в харчах

Вашингтон.—Багато людей, не бажаючи перетовщення, або з огляду на осторогу лікарів, уникають споживати цукор, особливо в середньому й старшому віці. Такі особи споживають, звичайно, сахарину, але завелика її кількість в організмі може бути такою ж шкідливою, як і цукор. Тому Федеральне Управління для Контролі харчів та лікарських фармацевтичних продуктів опрацювало таблицю, на якій вказана найбільша кількість сахарини, що її може без шкоди для здоров'я споживати за день людина. Таблиця вказує, що більше одного грама сахарини на день -це вже занадто велика й шкідлива доза. Не шкодить для здоров'я тих людей, котрі уникають споживати цукор, не більше двох десятих грама сахарини денно. Сахарину виготовляється штучно, хемічним способом, і вона значно солодша, ніж природний цукор.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГЕОДОР МИГЕЛІЧ, довголітній член Відд. 317 в Зіґлер, Іллиной, помер 6-го червня 1971 року на 55-му році життя. Покійний народився 22 лютого 1916 р. у Вест Франкфорд, Ілл., а в січні 1934 року став членом УНСоюзу. Залишив у смутку дружину Рожу. Похорон відбувся 11 червня 1971 р. на цвинтарі св. Івана у Вест Франкфорд, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА ЛЮЛЬКА, довголітня членка Відд. 401 в Сайксвил, Па., померла 3 червня 1971 р. на 80-му році життя. Покійна народилася 13 січня 1891 р. в Західній Україні, а членкою УНСоюзу стала в 1924 році. Залишила у смутку мужа Михайла, колишнього довголітнього секретаря 401-го Відділу. Похорон відбувся 6-го червня 1971 р. на цвинтарі Лейкловн Меморіял Парк у Рейнолдсвил, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Кей П. Рігі, секр.

СТЕПАН ЗАРЕМБА, довголітній член Відд. 127, Т-ва св. о. Миколая в Боффало, Н.Й. помер 8 червня 1971 р. на 81-му році життя. Покійний народився 15 липня 1890 р. в Західній Україні, а в листопаді 1940 р. став членом УНСоюзу. Залишив у смутку синів Івана, Стенлі й Володимира, дочку Ольгу, сім внуків та шість правнуків. Похорон відбувся 11 червня 1971 р. на цвинтарі Мавнт Кальвари, в Чіктоваґа, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А. Гаравус, секр.

МИХАЙЛО МИХАЙЛІВ, довголітній член Відділу 127, Т-ва св. о. Миколая в Боффало, Н.Й., помер 4 червня 1971 р. на 73-му році життя. Покійний народився 16 серпня 1898 р. в Україні, а членом УНСоюзу став в 1950 році. Залишив у смутку дружину Анну та дочку Анну. Похорон відбувся 7 червня 1971 р. на цвинтарі св. Матея в Гарденвил, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А. Гаравус, секр.

КОНСТАНС МАРІЯ БОХНЯК, членка Відд. 151, Сестрицтва св. Марії в Аллентавн, Па., померла 9 березня 1971 року на 20-му році життя. Покійна народилася в 1951 році в Бетлегем, Па., а в 1966 році стала членкою УНСоюзу. Залишила в смутку матір, батька й брата. Похорон відбувся 13 березня 1971 р. на цвинтарі св. Марії у Вайтгол, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Пип'юк, секр

СОФІЯ МИРФІ, довголітня членка Відд. 96, Б-тва св. Івана в Питтсбурґу, Па., померла 21 лютого 1971 року на 55-му році життя. Покійна вступила в члени УНСоюзу в 1933 р. Залишила у смутку мужа Івана, дочку Маршію, матір Варвару, сестру Анну та трьох внуків. Похорон відбувся 24 лютого 1971 р. на цвинтарі Кальварія в Питтсбурґу, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ДМИТРО ЛИТВИНЮК, довголітній член Відд. 448 в Ля Саль, Мотреаль, Квібек, помер 24 грудня 1970 р. на 80-му році життя. Покійний народився 12 вересня 1889 року в Заболотові, повіт Снятин, Зах. Україна, а в 1945 році вступив в члени УНСоюзу. Похорон відбувся 28 грудня 1970 р. на цвинтарі Кот-де-Неж в Монтреалю, Квібек.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Перейма, секр.

АННА ВІНЦЕНЧАК, довголітня членка Відділу 274, Б-тва св. апп. Петра і Павла в Янґставні, Огайо, померла 5 лютого 1971. Покійна народилася 1887 р. в Західній Україні, а в 1926 р. стала членкою УНС. Залишила у смутку три дочки, двох синів, сім внуків та двох правнуків. Похоронена на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Аліс Добрански, секр.

МИХАЙЛО ГРИНЬКІВ, довголітній член Відд. 83, Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па., помер 8-го лютого 1971 р. на 84-му році життя. Покійний народився 18 квітня 1887 р. в Західній Україні, а в 1926 році став членом УНСоюзу. Залишив у смутку синів Миколу, Олександра та Петра, трьох внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 13 лютого 1971 р. на цвинтарі св. Марії у Факсчейсі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Андрій Кушнір, секр.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00
за інч за кожного рода оголошення.	
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 6584. Тарзан придумує, як звільнити Леолю

Гелікоптер Тарзана перехопив варунгів, які викрали доньку вождя Матабузі, поки вони змогли дійти до гір. Тарзанова проблема тепер — як врятувати Леолю живою.

Ми не можемо атакувати тепер, Абуззі, — наші кулі можуть вбити Леолю, а їхні можуть продіравити наші газолінові збірники!

Вони не сміють здати собі справу, що ми поспішаємо за ними... бо інакше вони почали б стріляти проти нас!

Сотнику Дикий Коте, скажи пільотові, щоб він не змінював курсу. Прямуй далі до гір варунгів!

До Добра і Краси

Сторінка Української Кооперативної Думки

НАШІ РЕАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

В зорганізованому житті нашої національної спільноти господарчо-економічний чинник починає відогравати щораз то важливішу ролю. В ієрархії безсумнівних національно-громадських вартостей, якими безперечно є українська церква, школа, наука, громадське життя, — економічний чинник починає все виразніше виступати на фронт нашого життя і займати рівноправне місце з іншими суспільно-творчими компонентами. І це дуже позитивний і здоровий симптом. А все таки, треба пригадати, що економічним питанням ми, в усіх наших зорганізованих почннах,, мало, назагал, приділяли уваги. Нас більше цікавили питання ідеологічної чи політичної натури; згодом ми звернули свою пильну увагу на відтинок виховання і молоді; з черги прийшла на активізацію справ нашої Церкви. І тільки нещодавно актив наших визначних економістів нарешті добився свого успіху: прогресивне громадянство почало звертати свою увагу на економічний чинник, а вивом того може бути постійний зріст активного зацікавлення справами нашої кооперації. Очевидним доказом цього може бути наша кредитова кооперація.

Згідно зі звітом Товариства Української Кооперації (ТУК), поміщеним на тій же сторінці, на 30-го грудня 1970 року було на терені ЗСА зорганізовані 21 кредитова кооператива, які нараховували около 27,000 членів і около 36 мільйонів майна. А разом з Канадою число цих кредитівок на північно-американськім континенті дійшло до 100, із 110 мільйонами долярів капіталу.

Ці реальні і безсумнівні осяги нашої громади за останніх 20 років підказують нам потребу систематичної, скоординованої і плянової інформації, яка має за ціль не тільки орієнтувати наших громадян у проблематиці чи реальних можливостях економічного життя, але і активізувати їх до дальшої економічної дії.

І так зродилась ідея постійної сторінки п.н. „ДО ДОБРА І КРАСИ", що з цим числом буде періодично появлятись на шпальтах нашого найбільше поширеного та почитного щоденника Українського Народного Союзу, „Свобода", яка, відступаючи нам місце, дає ще один доказ справжнього розуміння економічного чинника, що, між іншим, і творить підстави здорової і продуманої господарки цієї нашої заслуженої і передової братської союзової організації.

Які ж реальні завдання нашої сторінки?

1. Знайомити наш загал з осягами нашої кооперації і показувати, яке місце ми займаємо в загально-американській (чи загально-канадійській), економіці, а зокрема в кооперативному русі обох сусідніх країн.

2. Прикладаючи велику увагу до дальшого розвитку кредитових кооператив, актуалізувати і популяризувати теж інші види кооперативних товариств (як от торговельних, виробничо-промислових) та сприяти їх розвиткові.

3. Довести до свідомости української спільноти, що тільки в скоординованій і плянованій акції ми можемо мати серіозні і ефективні осяги.

4. Висловлювати на шпальтах нашої кооперативної сторінки думки і погляди та фахові поради наших визначних економістів-фахівців, яких щиросердечно запрошуємо до співпраці з нами.

5. Інформувати про стан, тенденції і перспективи американської економіки, від якої так багато залежить наш дальший розвиток як одиниць так і громади.

Отже, розпочинаємо наш похід ДО ДОБРА І КРАСИ!

До добра одиниці — тобто кожного з нас, і до добра громади-спільноти. А через матеріяльний добробут змагатимемо до краси нашого життя у зорганізованій спільноті, яка має до виконання великі і відповідальні завдання так перед нашим тут поколінням, як і перед нашою незабутньою Батьківщиною.

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ В ДІЯСПОРІ

ТРОХИ ЧИСЕЛ І ФАКТІВ:

Скільки є на сьогодні українських кооператив (кредитових) в ЗСА?

Двадцять чотири, а в них 36 мільйонів майна.

А скільки таких же кооператив в Канаді?

65 з 70 мільйонами майна.

А де ще, поза Канадою і ЗСА, існують українські кредитові кооперативи?

В Буенос Айрес (Аргентина) є 2 кооперативи, в Бразилії — 4, в Австралії — 3.

Скільки, приблизно, позик дали наші кооперативи своїм членам?

Приблизні дані вказують на те, що сума кредиту виносить 150 мільйонів долярів.

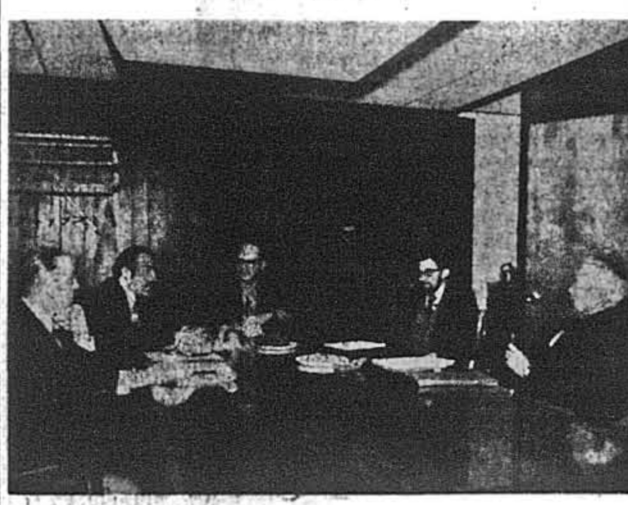
Скільки члени українських кооператив на цьому дешевому кредиті заощадили?

Вони заощадили приблизно 1,500.000 долярів.

Як це розуміти?

Це треба так розуміти, що на випадок позички цих грошей (150 міл.) у чужих, не кооперативних банках чи касах, вони мусіли б за ці позики заплатити щонайменше півтора мільйона відсотків більше.

Важливі наради в справах кооперативного обезпечення

Сидять зліва: О. Плешкевич, Б. Антонович, Дж. Гит, Я. Ганкевич, М. Ґреґори.

У місяці квітні ц.р., в приміщенні Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Чикаго, відбулася нарада голови Ради ТУК (дир. О. Плешкевич), членів дирекції кооп. обезпечення (пп. Б. Антонович, Я. Ганкевич) з новоіменованим представником — віце-президентом Державної Ради Кооперації — делегатом КЮНА (Кредит Юніон Нешенел Ассосіейшн) п. М. Ґреґори. Разом з делегатом з Вашингтону був теж менаджер п. Дж. Гит.

Метою нарад було розплянувати дальшу дію кооперативного обезпечення, яке тому рік року започатковано в Чикаго адвокатом Б. Антоновичем, на інші терени ЗСА. Подрібно обговорено вислідм праці в цій ділянці за перший квартал 1971-го року та відкриття нових відділів кооп. обезпечення в Ню Йорку, Клівленді та в Денвері.

В ділянці обезпечення домів Бюро українського кооперативного обезпечення, очолене п. Б. Антоновичем, одержало від КЮНА дозвіл мати в пляні т. зв. гоум-овнерс іншуранс не лише на доми з двома помешканнями, як це було досі, але на доми з чотирьома помешканнями. Це рішення дає власникам домів, обезпечених в нашій кооперативній системі, поважні користі, як от: охорону більшого дому від вогню, крадежі, влому, стихійних нещасть і особистої забезпеки. Наш осяг в цьому відношенні визначний тим, що в той час, коли навіть великі обезпеченеві компанії дають подібні обезпечення тільки на двородинні доми, — наше кооп. обезпечення дає право обезпечувати 4-родинні доми.

Цей спеціяльний дозвіл, даний представниками КЮНА українському кооп. обезпеченню узгіднено м.і. Департаментом Обезпечень в стейті Іллиной. Згодом це має бути переведено в інших стейтах, де такі українські кооп. обезпечення будуть напевно діяти.

(Н.Ф.)

О. Плешкевич

Кооперація в суспільно-громадському житті

В січні 1971 р. на Сесії Секретаріяту СКВУ делегати української кооперації обговорили ряд актуальних питань кооперативного руху, як от скооперування членства, господарсько-фінансового положення та між іншими теж і справу публікацій. Ця участь кооперації на найважливішому форумі української національної дії була можлива тільки дякуючи тому, що в 1967 р. на Світовому Конґресі Вільних Українців ми фактично і формально стали організованою клітиною СКВУ.

Вже в 1957 р., коли ми зактивізували себе кілька років після нашого побуту в країнах поселення, основуючи Товариство Української Кооперації (ТУК), наша кооперація станула перед громадянством і пригадала йому скільки завдячує воно кооперації і скільки ми на нових місцях поселення можемо очікувати від кооперативного руху. Не легко воно було тоді, тому 15 років, говорити про кооперацію, про її перспективи, бо ми перебували ще в полоні політичних концепцій і не мали ніякої візії нашого майбутнього господарсько-економічного життя.

Яку ж ролю мала б відограти кредитова кооперація на теренах нового поселення?

'Українська кооперація має бути чинником, що нівелює або змагає до нівеляції всяких партійних різниць у нашому українському суспільстві. Вона має бути тим громозводом, що не допускає до виладування програм будь-якого групового чи партійного змісту. Кооперація мусить залишитися таким чинником у нових умовинах нашого життя.' Вона промовляє до людей з позиції їхніх користей, з національно-громадського солідаризму, а не з позиції політично-партійних чи групових. Якщоб якась група знехтувала ці принципи і бажала б опанувати кооперацію і перемінити її в інструмент своєї дії, повинна бути засуджена. З таких заложень випливає плятформа праці наших кооператорів.

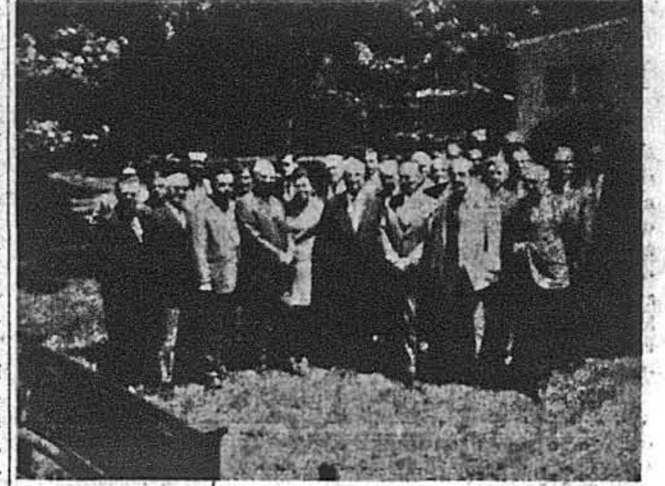
Ми повинні зводити наші думки, наші плянування кооперативного росту до одної спільної мети, намітити відповідні завдання, окреслити ясно засоби та скоординувати їх — згідно рішень Світового Конґресу Вільних Українців в нашому центрі — Кооперативній Раді при СКВУ.

КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ — ЧЛЕНИ ТУК
за станом 31-го грудня 1970

Ч.П. Назва і місц.	балянс. сума	ощадности	позики	резерви	кількість членів
1. Самопоміч Чикаго	$ 7,684.619	$ 7,015.930	$ 5,777.134	$ 496.807	5.120
2. Самопоміч Ню Йорк	6,274.024	5,508.400	3,538.403	419.958	3.651
3. Самопоміч Дітройт	5,646.726	5,071.432	3,627.064	389.940	3.650
4. Самопоміч Клівленд	3.633.251	3,338.482	2,805.305	190.091	2.150
5. Самопоміч Філядельфія	2.196.256	1,992.989	700.642	143.494	2.265
6. Кред. Кооп. Рочестер	2,050.103	1,879.260	1.488.234	21.954	1.656
7. Будучність Дітройт	1,574.344	1,512.312	1,456.791	60.301	1.271
8. Самопоміч Нюарк	1,315.350	1,209.647	782.682	80.748	1.402
9. Самопоміч Пассейк	884.152	822.634	494.677	39.520	615
10. Самопоміч Джерзі Сити	822.411	717.575	726.940	68.752	1.012
11. СУМА Йонкерс	803.417	748.828	616.478	32.085	602
12. Самопоміч Гартфорд	647.403	596.929	492.645	33.987	666
13. Основа Клівленд	539.281	527.217	505.893	21.189	670
14. Укр. Правосл Ню Йорк	443.586	395.617	17,269	14.490	374
15. Дніпро Боффало	379.290	346.536	203.586	18.827	425
16. Самопоміч Балтимор	327.327	292.683	167.176	17.812	347
17. Самопоміч Трентон	297.857	231.309	267.120	16.856	449
18. Самопоміч Елізабет	138.959	127.032	85.535	8.086	213
19. Самопоміч Честер	87.535	78.444	22.812	7.465	136
20. Самопоміч Милвокі	81.404	74.738	51.975	3.242	119
21. Укр. Кооп. Міннеаполіс	68.313	67.036	56.918	652	168
РАЗОМ:	$35,921.028	$32,545.030	$23,986.279	$2,086.256	26.961

Примітка: Балянс кооперативи „Самопоміч" в Честер, поміщений з 30-го червня 1970, тому, що не одержали балянсу на день 31-го грудня 1970.

КРАЄВА КООПЕРАТИВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ЧІКАГО

Учасники кооперативної конференції на Раундлейку біля Чікаго

I. Відкриття—перший день нарад

Як ми уже інформували на сторінках „Свободи в днях 29-30 травня відбулась у Чікаго конференція представників українських кооператив, зорганізованих на терені ЗСА і Канади в Товаристві Української Кооперації (ТУК), яке продовж останніх років розвинуло помітно пожвавлену діяльність.

Господарем конференції була: кредитова кооп. „Самопоміч" і єдина на терені ЗСА українська споживча кооператива „Самодопомога". На конференції було заступлених 13 кредит. кооператив і I споживча а саме: Трентон (Е. Гец, З. Федорович), Джерсі Сіти (М. Коць), Ню Йорк (Самопоміч-Нестерчук) і Укр. Правосл. Кооп. (А. Заліско), Пассейк (Б. Кобзар), Філядельфія (І. Куземський), Нюарк (Б. Стефанович), Клівленд-Огайо (Ю. Фединський, В. Базарко), Гартфорд (Роксоляна Гарасимів), Міннеаполіс (П. Враславець), Рочестер (В. Гавриляк), Детройт (М. Мушинський, В. Несторович. В. Кошів). Самопоміч репрезентували: Р. Мицик, О. Плешкевич М. Трошук, А. Артемович, В. Попадюк, А. Нагорняк, Ст. Кочій, Я. Ганкевич, Т. Школьник; „Самодопомогу" в Чікаго: О. Дацко, П. Вигінний.

Конференцію започатковано в суботу 29 травня в приміщенні „Самопомочі" словом президента п. Р. Мицика і голови Ради ТУК п. дир. Плешкевича, після чого присутні мали нагоду познайомитись з влаштуваннями і модерним діловеденням чікагівської кредитівки.

Після обідньої перерви відбулась перша частина ділових нарад, що відбувались в залі Спорт. Т-ва „Леви". Тут присутні делегати мали нагоду вислухати доповіді представника КЮНА (Централі Амер. Кредит. Кооператив), а в тім і делегата Держ. Ради Кредит. Уній п. Вагнера, який виголосив доповідь про кооперативне обезпечення. Він пояснив умови нових контрактів життєвого обезпечення позик і вкладів. Хоча цього роду обезпечення можна одержати в різних сумах, більшість кооператив обезпечують позики до висоти 10 тисяч а вклади до 2-ох тис. При обезпеченні позик обезпечується лише довжника а не ручителів. П. Ваґнер подрібно представив різні катеґорії обезпечених членів і різні можливості, які можуть заіснувати при цьому, та як нове законодавство реґулює права обезпеченого членства. Свої численні і подрібні інформації він частинно ілюстрував спеціяльним фільмом, а згодом присутні ставили йому ряд питань, на які одержали задовільну відповідь.

А втім, говорячи про життєве обезпечення позик і вкладів, було б побажано, щоби наші громадяни зацікавились дуже корисними умовинами такого саме обезпечення, звертаючись у цій справі до своїх кредитівок на місцях.

Після свого виступу делеґат КЮНА мав теж нагоду познайомитись із організаційним станом і проблемами новоствореної української обезпеченевої кооперативної аґенції, яку очолює молодий кооп. діяч - адв. В. Антонович. Подрібно про цю аґенцію п. Антонович звітував підчас другого дня нарад.

2.Другий день нарад

Другий день нарад конференції проходив у вигідних приміщення надозерної відпочинкової оселі спож. кооп. Самодопомога в Раундлейку (віддалeній 45 миль від Чікаго).

Тут, у неділю ранком, після полевої Сл. Божої, яку відправив о. прал. В. Паска, відкрив чергову сесію голова екзекутиви ТУК інж. Дм. Григорчук, який подав коротке звідомлення з діяльности Т-ва. По його словам ТУК обєднює всі види кооператив (кредитові, споживчі, видавничі ітп) без уваги на релігійні, політичні чи інші переконання членів. І таким товариство і надальше залишиться. ТУК, як централя українських кооператив є заінкорпорована в Ню Йорку з правом провадити свої аґенди в Чікаґо. Першим завданням ТУК було нав'язати близьку співпрацю з КЮНА що і завершилось одержанням чартеру обезпеченевої аґенції, якої президентом є адв. Б. Антонович. На прикінці він подав проєкт бюджету ТУК і попросив до слова-звіту п-ню Роксоляну Гарасимів, що ще у січні відбула спеціяльну поїздку до Вашинґтону, де в Адміністрації Федеральних Кредитових Кооператив, полагодила для ТУК ряд важливих справ. Вона м. і. одержала з першої руки інформації щодо нового кооперативного законодавства (зокрема в ділянці обезпечення) та можливості репрезентації ТУК в Державній Централі Кред. Кооператив. Ця остання справа нелегка до переведення, але не безперспективна, як взяти до уваги факт, що в адміністрації кред. кооперацій щораз більший голос забирають саме етнічні групи.

Черговим референтом був адв. Борис Антонович, який вичерпно зясував присутнім делеґатам справу нещодавно заснованої першої української обезпеченевої аґенції. Ця аґенція є саме підбудовою КЮНА, яка дає різного роду асекурації. По його словам, зацікавлення аґенцією серед громадянства постійно зростає. За 4 місяці аґенція продала 40 поліс і це дає впевненість, що праця аґенції в найближчих роках дасть добрі результати. Щоправда крім непоінформованости громадянства є ще і обєктивні перешкоди, які утруднюють розвиток аґенції. Такими перешкодами є покищо відсутність відділу автомобільних обезпечень, (який є в стадії організації). Не переводить теж ця аґенція обезпечень на життя, бо не хоче робити конкуренції братським союзам, але зате оферує дуже добрі обезпечення кількамешканевих домів, хворобові і інші. Він закликав представників нашого кооперативного руху зацікавитись тією справою і на місцях починати розгортати в тому напрямі акцію українського обезпечення, яка має великі потенціяльні можливості. Після обідної перерви з цікавою і науково-обґрунтованою доповіддю виступив д-р Ярослав Гарасимів а його темою була „Аналіза організаційних структур". Доповідач твердив, що кожна організація у психосоціяльному розумінні-це ансамбль зложений з різних частин, які виконують відмінні але змістом споріднені і координовані функції, що у кінцевім ефекті творять злуку або цілість. Організація твориться тоді, коли група людей переконана в тому, що з її пропонованої акції витвориться синерґічний ефект до максимум. Кожна організація має своє завдання і на основі цього виправдує своє існування перед суспільством. І коли говорити про українську коперат. систему, то треба проаналізувати, що виправдує її існування, чи вірно віддзеркалює потреби довкілля для якого вона існує. А що наше довкілля швидко міняється, то треба створити дослідний орган, який ефективно слідкувавби за змінами так зовнішнього світу як і внутрішнього (українського) і в відповідності до того плянував роботу.

3.Дискусійний панель на кооперативні теми

Останньою точкою другого дня конференції був дискусійний панель: през. Р. Мицик, дир. О. Плешкевич, Роксоляна Гарасимів. Добрим модератором був дир. М. Мушинський з Дітройту. Це була свобідна, непідготована, інколи навіть контроверсійна виміна думок на теми минулого, сучасного і майбутнього нашої кооперації. Всі панелісти заторкнули ряд проблем, ілюструючи їх конкретними даними, прикладами.

4. Дискусія-Висновки

Після кожної доповіді, присутні делегати і деякі запрошені гості ставили доповідачам запитання і висловлювали свої критичні думки на дану тему. Так формою як і змістом ця дискусія нагадувала своєрідний кооперативний парлямент, і внесла чимало матеріялу до заторкнених питань.

Зокрема цікава була дискусія в рямцях панелю, коли то після стверджень панелістів, модератор допустив до слова авдиторію, яка зі своєї сторони внесла у дискусію чимало нових думок, цікавих концепцій і поглядів на оте важке питання: як оживити ідею української кооперації серед мас українського громадянства, яке ще, на превеликий жаль, не усвідомлює собі величезних можливостей, які рідна кооперація створює так для індивідуального як і для збірного добробуту українців. Але поволі ця справа починає набирати правильної розгонової сили, а включення ТУК до системи УКК і СКВУ, при якому створено світову Раду Української Кооперації є доказом того, що ідея кооперативна знаходить зрозуміння і підтримку на найвище умандатованих щаблях нашого зорганізованого життя.

На закінчення треба ствердити, що дводенні наради українських кооператорів у Чікаґо осягнули свою ціль. На обговорення поставлено найбільш актуальні проблеми життя-дії і розвитку нашої кооперації, яка в доволі складних умовинах промощує собі шлях до свідомости української громадськости, і вчить, що шлях до індивідуального і збірного добробуту веде невідхильно через нашу кооперацію, зокрема кредитову.

Численна участь делеґатів з 13-ох осередків була доказом того, що на різних місцях поселення українців в ЗСА є активні, підприємчиві і ідейні одиниці, які стараються кооперативну ідею оживити та в дружній співпраці з іншими кооперативними посестрами змагати спільно до добра і краси.

РІК I. ДО ДОБРА І КРАСИ Ч. 1

Сторінка Української Кооперативної Думки
Редаґує Колеґія.

Статті і дописи просимо спрямовувати на адресу:
TUK, 2351 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622